Hayat

Bu sayı ile beraber
okuyucularımıza hediye ettiğimiz

KARAYOLLARI HARİTASINI

Müvezziinizden istemeyi
unutmayınız.

SAYI: 36
4 EYLÜL 1959
125 KURUŞ

Daha güzel olmak
SCHERK ile başlar

Eşsiz nüfuz kabiliyeti

Scherk (Lotion faciale) yüz losyonu hücrelere hayatiyet, tene tazelik verir. Kirleri temizler.

İŞTE TECRÜBEŞİ:

Yüzünüzü iyice yıkayınız Bir parça pamuğu Scherk yüz losyonu ile ıslatıp yüzünüze ovarak sürünüz.

Pamuk kirlenecek, cildiniz temizlenecek, yüzünüzde fevkalâde rehavet hissedeceksiniz.

Scherk
Lotion
Faciale

BRIGITTE BARDOT
cazip sinema yıldızı diyor ki:

"Ben, LÜKS tuvalet sabununu kullanırım."

Dünyanın en güzel kadını da bilir ki bir kadın için en kıymetli varlık temiz bir tendir. Sinema yıldızlarından onda dokuzu da, günlük tuvaletleri için sâf ve lâtif olan LÜKS tuvalet sabununa güvenirler. İyi bir tuvalet sabunu olan LÜKS'ün tonik tesirile cildlerinin tamamen şeffaf kaldığını, lâtif ve hoş bir revnak peyda ettiğini bilirler.

Daima LÜKS tuvalet sabununu kullanınız. Temiz ve güzel bir tene sahip olursunuz. Bu güzellik sabununun enfes kokusunu çok beğeneceksiniz.

2120
sinema yıldızının
tercih ettiği
güzellik sabunu

LT. 963

En alâsı
NUH'UN
ANKARA
MAKARNASI

ANKARA
MAKARNASI

Ankara Makarna Un ve İrmik Fabrikası
Nuh Ticaret ve Sanayi Anonim Şirketi
İst. Tel : 22 10 72 Ankara Tel : 12395

Hayat

MARIE DEVEREAUX
(Fotoğraf : Assosiated British)

HAFTALIK MECMUA

YIL : 4 SIRA No : 152
SAYI : 36 CİLT : II 1959

SAHİBİ : Şevket RADO
NEŞRİYAT MÜDÜRÜ :
Hikmet Feridun ES
YAZI İŞLERİNİ FİİLEN İDARE EDEN MESUL MÜDÜR :
İbrahim ÇAMLI
REDAKSİYON :
Sadun ALTUNA
Hikmet ANDAÇ
RESİM ve BAŞLIKLAR :
Ayhan ERER
Oral ORHON
FOTOĞRAFLAR :
FOTO HAYAT (Hususi Servis) - M. Sürenkök (Ankara) Turizm Fotoğraf Aj. (İzmir) Associated Press - United Press - Keystone - T. Haberler Ajansı - Ajans Ekspres.
TELİF HAKLARI :
Neşrettiğimiz bütün yazı ve resimlerin iktibas hakkı mahfuzdur. Mehaz göstermek suretiyle dahi alınamaz. Mecmuamıza gönderilen yazı ve resimler basılsın veya basılmasın iade edilmez.
İDARE YERİ :
Divanyolu, Klodfarer Caddesi No. 7, İstanbul. Tel : 27 34 56
DİZİLDİĞİ YER :
Doğan Kardeş Yayınları Anonim Şirketi Basımevi - İst.
BASILDIĞI YER :
Tifdruk Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi - İstanbul.
İLÂNLAR :
Türk Basın Birliği Resmî İlânlar Limited Ortaklığından verilen ve tekniğimize uygun olarak hazırlanmış her türlü ilân alınır.
ABONE ŞARTLARI :
(Türkiye için)
Yıllık (52 Sayı) 60 T. L.
6 Aylık (26 Sayı) 30 T. L.
Yabancı memleketler için 100 T. Lirası karşılığı (âdi posta ile)
Yıllık : 11 $ veya 4 £
6 Aylık : 5.50 $ veya 2 £
HAYAT Mecmuası yabancı memleketlerde Dolar olarak 15 Cent'e, İngiliz Lirası olarak 1 Shilling'e veya bunların karşılığı olan fiatla satılır. Abone olmak isteyenler yukarıda yazılı Dolar veya İngiliz Lirasını T. C. Merkez Bankası vasıtasiyle adresimize gönderdikleri takdirde mecmualarını muntazaman alırlar. Uçakla gönderilecek abonelerden uçak posta masrafı ayrıca tahsil edilir.

Süreyya, Orsiniden Beri İlk Defa Konuşuyor:

Evleneceğim Erkeği Bulamadım

Büyüklerin sırdaşı Fredrick Sands; Şarlo, Neriman ve Erhard'dan sonra, Hayat mecmuası için hazırladığı bu mühim mülâkatında, bugüne kadar bilinmeyen bir hakikati, Süreyyanın ufak bir ameliyatla anne olabileceğini açıklıyor.

Süreyyanın bu en son resmi, kendisini yeni bir hayata hazırladığı Holânda'nın Nordwyk Aan Zee sayfiyesinde alınmıştır.

SÜREYYA, ORSİNİ'DEN BERİ İLK DEFA KONUŞUYOR

YAZ aylarında Roma çok sıcak olur. İnsan şehrin içinde kavrulur durur. Sıcaktan kaçmak için Süreyya da Roma'da yeni kiraladığı villâyı bırakarak Holânda sahillerindeki Noordwyk'te bir aylık bir tatil geçirmek niyetiyle yola çıkıyordu. Fakat Holândaya geçmeden önce, İran'ın Batı Almanya sefiri olan babasının Kolonya şehrindeki evine uğramıştı. Orada kendisiyle görüşmek fırsatını buldum. Bana şunları söyledi:

— Son zamana kadar pek üzgündüm. Mâneviyatım çok bozulmuştu. Ama artık katî kararımı verdim, hiçbir şeye üzülmiyeceğim... Evet, herkese söyliyebilirsiniz, bugünden itibaren yepyeni bir hayata başlıyorum. Artık yarını düşünmiyeceğim.

Gözleri uzaklara dalan Süreyya sözlerine devam etti:

— Yedi sene dile kolay. Yedi senelik hâtıraları kimse zihninden bir anda çıkarıp atamaz. Evlilik hayatımı; bugüne kadar geçirdiğim ömrün üçte biri olarak hesaplıyorlar. Halbuki o hayat benim için bütün bir ömürdü.

İran Şahiyle yedi sene süren evlilik hayatından bahsederken, gözlerinde gene bir teessür ifadesi belirdi. Ne de olsa makûs talihi onu çok hazin bir maceranın kahramanı yapmıştı. Malûmdur ki, bu evlilik geçen mart ayında sırf veliaht doğuramamak gibi acı bir tecelli yüzünden bozulmuş ve seven iki insanı mecburi olarak birbirinden ayırmıştı.

İran Sefarethanesinin taraçasında babası Halil İsfendiyarî, Süreyyanın yanındaki iskemlede oturuyordu. Kızı konuşurken başını önüne eğmiş, derin derin düşünüyordu. Yandaki küçük masanın üzerinde bir yığın haftalık Alman mecmuası gözüme ilişti. Kapak sahifelerinde iri puntolu başlıklara şöyle bir baktım: «Süreyya ölmek istiyor», «Eski kıraliçe zehir mi içti», «Kazanovalar Süreyyanın peşinde».

— Bütün bunlara siz ne diyorsunuz? diye sordum.

Süreyya güzel gözlerini bana çevirdi:

— Size çok samimî birşey söyliyeyim mi? dedi. Hiç aldırmıyorum, ne isterlerse yazsınlar... Ben hayatımı yeni baştan kuruyorum. Benim için en önemli şey bu...

Kendisine istikbal hakkındaki düşünce ve tasavvurlarını sordum. Bana sükûnetle şu cevabı verdi:

— Tekrar evlenip evlenmiyeceğimi ben de bilmiyorum. Bu, aradığım erkeği bulabilmeme bağlı. Henüz böyle bir kimseye rastlamış değilim. Öyle bir insan karşıma çıkıncaya kadar yalnız yaşıyacağım. Ama bugünkü hayatımdan memnunum. Ne olursa olsun, ille bir izdivaç yapmak fikrinde değilim. Ya istediğim gibi bir insan olur, yahut hiç olmaz.

Gene üzüntülü düşüncelere dalar gibi oldu. Sonra kendi kendine söylenircesine ilâve etti:

— Belki de hiç evlenmem...

Hatırlardadır ki, bir ara İtalyan aristokrasisinin mümtaz simalarından Prens Orsiniyle evlenmesi mevzubahisti. Ama bu sefer anladım ki Orsini artık sahneden tamamen çekilmiş. Duyduğuma nazaran Orsini, serveti hakkında tamamen yanlış malûmat vermiş ve bu yalana üzülen sabık imparatoriçe kendisini terketmiş. Aynı membaların verdiği malûmata göre Orsini'nin, serveti olmadığından başka, içinde oturduğu ev dahi ipotekliymiş.

Ben sual sormadan Süreyya sözüne devam etti:

— Artık her şeyi görmemeyi, her söylenileni işitmemeyi öğrendim. Hakkımdaki türlü dedikoduları duymamazlıktan geliyorum. Bir zamanlar çok içerlerdim, ama şimdi hiç aldırmıyorum. İstediklerini söylesinler. Zaten dokuz senedir lâkırdıların ardı arkası kesilmedi. Hiçbiri hakikate uygun değildir. Hep uydurma şeyler. Kulaktan kulağa duyup yazdıkları lâkırdılardan ibaret. Takdir edersiniz ki, benim de hayatımı istediğim şekilde tanzim etmeğe herkes kadar hakkım vardır. Ne yaptığımı herkese ilân etmem şart mı? İşte bu düşünce ile her gelen röportajcıyı kabul etmiyorum. Bu suretle çoğu da akıllarına ne gelirse yazıp duruyorlar.

Bir an durdu. Gözlerini gene sabit bir noktaya dikti. Bu sırada aklından geçenleri bir okuyabilseydim. Bir zamanlar koca İran tahtının kıraliçeliği payesini almış olan bu güzel kadın, şimdi sadece bir sefir kızı olarak karşımda duruyordu. Değişmeyen bir şey vardı: Güzelliği. Süreyyanın hakikaten çok güzel bir kadın olduğunu kendi kendime bir kere daha tasdik ettim. Vekarı ve asaleti, bütün jestleri ve konuşma tarziyle her zaman için meydanda idi. Bakışlarını tesbit ettiği noktadan ayırmadan konuşmağa devam etti:

— İzdivacımızın bozulduğu günden beri seyahat ediyorum. Ama ara vermeden... Seyahat nedense bana bir ferahlık veriyor. Devamlı hareket ve değişikliğe ihtiyacım var her halde. Ama nereye gittimse, tecessüs dolu gözler ve dedikodu yağmuru peşimi bırakmadı. Elâlemin içi rahat etsin diye, kendimi bir odaya kapayıp rahibeler gibi mi yaşıyayım? Ben de gencim, hayatın zevkini mümkün olduğu kadar çıkarmak, bu günlerimden faydalanmak isterim. Benim hüzünlü halime ailem çok üzülüyordu. Bu işin sonu olmadığını düşünmekten vazgeçmemi bana defalarca söylediler. Yerden göğe kadar hakları varmış. Artık onların tavsiyelerini tutacağım. Bugünden itibaren hiçbir şeye üzülmemeye katî olarak karar verdim. Ben de akranlarım gibi gezmelere gitmek, arkadaşlarımla buluşmak isterim. Buna hakkım yok mu? Ama beni bir erkekle beraber görmesinler, hemen dedikodu başlıyordu. Adamla sadece bir defa dansetmişsiniz meselâ. Derhal damgayı yapıştırırlar. Ben adama âşıkmışım, onunla evlenmek niyetindeymişim. İnsanın iki defa dansettiği, bir yere gittiği adamı mutlaka sevmesi yahut onunla evlenmesi mi lâzımdır? Bazan öyle anlar oluyor ki, bu dedikodulardan illallah diyorum. Fakat artık tamam. Her şeyi arkada bıraktım, hiçbir şeyin beni üzmesine meydan vermiyeceğim.

Halen 26 yaşında bulunan eski kıraliçenin, şu anda dünyanın en münzevi ve en sakin kadını haline geldiğini iyice anlamıştım.

(Sonu gelecek sayıda)

Annesi ve erkek kardeşiyle beraber bir aylık istirahat için Holânda sahillerindeki Noordwyk şehrine gitmiş olan Süreyya, gelişinin ikinci günü plâja giderek yüzmüş, sonra kardeşi Prens Bira ile at gezintisine çıkmıştır.

HAYATINDAKİ ERKEKLER

ŞAHLA — Bu mütebessim ve memnun çehreleri tesbit eden fotoğraf 1955 te Londrada çekilmişti. Bugün bu saadet dağılmış, o mütebessim yüzlerin yerini mahzun ve kararsız çehreler almıştır.

THURN PRENSİ İLE — Boşanma hâdisesini takibeden acılı günlerinde Süreyyanın ilk tebessümü, acaba yanındaki Prens Johannes von Thurn und Taxis'in yarattığı havanın tesiri mi idi? Ama bu münasebetin ömrü pek uzun sürmedi.

ORSİNİ İLE — Süreyyanın kıraliçelikten ayrılışından sonra en uzun süren macerası Orsini ile olan münasebetidir. Yazık ki, Avrupa sosyetesinde hayli dedikodusu olan bu flörtün de sonu gelmedi.

Hayat'ın Büyük Fotoğraf Müsabakası

Hayat yeni ve büyük bir müsabakaya başlamıştır: Güzel Fotoğraf Müsabakası.

Bunun sadece fotoğraf meraklılarını, fotoğraf amatörlerini değil, bütün okuyucularımızı yakından alâkadar edecek bir teşebbüs olduğuna inanıyoruz. Çünkü müsabaka dolayısiyle Türkiyenin her tarafından gelecek binlerce fotoğraf içinden en güzellerini seçecek, derece kazananlara yüksek telif ücreti vererek bunları sahifelerimize geçireceğiz.

Bu suretle bir taraftan, Türk fotoğrafçılığını teşvik ederken, bir taraftan da, belki Türkiyenin şimdiye kadar hiç farkedilmemiş güzelliklerini ortaya koymuş olacağız. Teknicolor Fotoğraf Bürosu ile birlikte hazırlanan bu yarışmanın şartlarını aşağıda bulacaksınız:

1 Bu müsabaka Hayat mecmuası ve Teknicolor Fotoğraf Bürosu tarafından müştereken tertiplenmiştir.

2 Müsabakaya katılmak için amatör olmak şarttır.

3 Müsabakaya katılacak olanlar konularını seçmekte serbestirler.

4 Önceden ilân edilecek bir jüri, gönderilen resimler arasından birinci, ikinci ve üçüncüyü seçecektir.

5 Birinci, ikinci ve üçüncülüğü kazanan resimler, Hayat mecmuası tarafından satın alınacak, uygun görüldüğü takdirde aynı mecmuada neşredilecektir. Ayrıca beğenilen on resim de satın alınacaktır. Teknicolor Fotoğraf Bürosu ise, birinciye amatör fotoğraf laboratuvarı (agrandisör, tank, küvetler, karanlık oda feneri v.s.), ikinciye Voigtländer marka son model fotoğraf makinası, üçüncüye de çeşitli fotoğraf malzemesi hediye edecektir.

6 Müsabakaya katılacak olan fotoğrafların 18×24 ebadında olması, üçten fazla konuyu geçmemesi ve derece kazandığı takdirde negatiflerinin ibrazı şarttır.

7 Birinci elemeden geçen resimler, müsabakadan sonra bir sergide teşhir edilecektir.

8 Resimlerin en geç 1 kasım 1959 tarihine kadar gönderilmesi lâzımdır. Daha geç gelen resimler müsabakaya giremez. Müsabakanın neticesi yıl başında ilân edilecektir.

9 Resimlerinin müsabakadan sonra iadesini arzu edenler lüzumlu posta pulunu göndermelidir.

10 Müsabakaya girecek olanlar, resimlerini «Hayat Mecmuası Fotoğraf Müsabakası Servisi» adresine göndereceklerdir.

11 Bu müsabaka hakkında fazla bilgi için «Teknicolor Fotoğraf Bürosu 5. Vakıf Han altında Sirkeci - İstanbul» adresine müracaat edilebilir.

Hayat bu haftadan itibaren okuyucularına dünya masal edebiyatının bir şaheserini takdim ediyor:

LEYLEK PADİŞAH

Resimli roman tarzında hazırlanan bu son derece meraklı eseri, her yaşta okuyucularımızın zevkle takibedeceğine eminiz.

Leylek Padişah ile vezirinin harikulâde macerasını 12 - 13 üncü sahifelerimizde bulacaksınız.

Sohbet KÖŞESİ

BİR TREN YOLCULUĞUNDA

ÇABUK karar vermek bazan lâzımdır; düşünmeğe, ölçüp biçmeğe, tartıp hesaplamıya vakit kalmamıştır, derhal karar verilmezse her şey kaybolabilir. O zaman, tabii o an için, size en uygun görünen kararı vereceksiniz. İyi bir karar vermişseniz memnun olacaksınız; hata etmişseniz neticelerine katlanacaksınız.

Ama böyle âni kararlar, neticesi ömrün sonuna kadar devam edecek anlaşmalar için, meselâ evlenme bahis mevzuu olduğu zaman verilmemelidir. Evlenmeden evvel biraz düşünmeğe, biraz tartıp biçmeğe, biraz tanımıya mutlaka ihtiyaç vardır.

Bir okuyucum mektubunda diyor ki:

«Senelik iznim bitmiş, İzmirden Samsuna gitmek üzere trene binmiştim. Karşıyaka durağında oturduğum kompartımana bir genç kız ile annesi bindiler. Genç kızın İzmirde bir müessesede çalıştığını, senelik iznini kullanmak üzere Zonguldak'a gideceklerini ve ismini öğrendim. Yolculuk esnasında her hususta anlaştık. Kendisine izdivaç teklif ettim. «Sekiz ay sonra ben de naklimi İzmire yaptırır, evleniriz» dedim. O da kabul etti. Bana mektup yazacağını söylemişti. Aradan zaman geçip de yazmayınca çalıştığı müesseseye telgraf çektim. Oradan istifa ettiğini öğrendim. Şimdi izini bulamıyorum. Kız «Hayat» okuyucusudur. Bu mektubu mecmuanızda neşrederek, izini bulmakta bana yardım eder misiniz?...»

Delikanlının adresi bendedir. Küçük hanım da «Hayat» okuyucusu olduğuna göre bu delikanlıyı tanıyacaktır. Arar mı, aramaz mı bilmem; ama bildiğim bir şey varsa bir izdivaç kararının kısa bir tren yolculuğunda katî neticeye bağlanmasının doğru olmadığıdır.

Evlenmenin hiçbir zaman bozulmaması lâzımgelen, ömürlük bir anlaşma olduğunu gençlerden pek çoğu maalesef düşünmüyorlar. Bir tren yolculuğunda insan güzel bir kıza raslıyabilir; onunla beş on saat aynı kompartımanda oturabilir; bu müddet zarfında pek çok şeyler de konuşulmuş olabilir. Fakat neler konuşulmuş olursa olsun, dönen tekerlekler üzerinde derhal evlenmiye karar vermek, hattâ memuriyetin vilâyetten vilâyete naklini plânlamak biraz acele etmektir. Belki siz o anda verdiğiniz kararda çok samimisinizdir ve belki neticelerine de katlanırsınız. Fakat karşınızdakinin sizin hakkınızdaki düşüncesini bilemezsiniz. Hattâ sizin trende teklif ettiğiniz izdivacı ihtimal nezaketen reddetmiyen o hanım sizin pek aceleci olduğunuzu görmüş ve bu kadar mühim bir mevzuda bu derece çabuk karar veren bir adama ömrü boyunca bağlanmıya, haklı olarak cesaret edememiştir. Halbuki siz belki de bağlanılacak bir adamsınızdır.

İzdivaç hemen, çarçabuk, şıp diye yapılır işlerden değildir. Hele iki ayak bir pabuçta yapılan izdivaçların ekseriya iyi netice vermediği, çiftlerin biribirlerini anlamıya başlar başlamaz biribirlerinden soğudukları göz önünde tutulursa bir tren yolculuğu arkadaşlığından hayat yolculuğu arkadaşlığına derhal bir an içinde geçilemiyeceği daha kolay takdir edilemez mi?

ŞEVKET RADO

Hayat mecmuası bu sayısından itibaren okuyucularına casus romanları arasında bugüne kadar yazılan en kuvvetli eseri, «Son Hudut» u sunuyor. «Son Hudut» taki şahıslar her romanda olduğu gibi hayalîdir. Ancak romandaki vakalar, geçen yılların mühim casusluk hâdiselerine dayanmakta ve Batı ile Demir Perde devletlerinin gizli istihbarat servisleri arasındaki korkunç mücadelenin cereyan ettiği yerlerde geçmektedir. Romana büyük kuvvetini veren de işte hakikate ve aktüaliteye olan bu sadakatidir. «Son Hudut», casusluk âleminin halen cereyan etmekte olan inanılmaz hâdiselerinin, aşklarının bu sahada üstat sayılan bir yazar tarafından kaleme alınmış nefes kesici hikâyesidir.

Son hudut

YAZAN: ALISTAIR MAC LEAN — ÇEVİREN: ADNAN ERİM

GECE zifiri karanlık.

Zehir gibi bir rüzgâr kar tabakalarını yalıyarak geçiyor.

Ufuk çizgisinin ötelerine kadar uzanan heybetli yayla tamamen donmuş, kaskatı kesilmiş.

Havada buz kokusu var.

Gökyüzünde donuk yıldızlar yorgun bakıyor.

Etrafta çıt yok. Yalnız rüzgârın ürpertici hışırtısı ve uzakta kımıldıyan birkaç ağacın silik gölgesi...

■

Reynolds yuvarlanmış olduğu kar çukurunda nefes almadan durdu. Dondurucu soğuk bütün vücudunu sarıyor, tenine yapışıyordu. Bir müddet, etraftaki derin sessizliğe kulak verdi. Ne bir ayak sesi, ne bir insan sesi... Fakat emindi ki, yakınlarda birçok kimseler vardı. Hem de muhakkak vardı. Belki üç beş metre ilerde, sağda veya solda onu gözetliyorlardı. Çukurdan başını çıkarmasını bekliyorlardı...

Çıtırtı etmemiye uğraşarak ellerini ovaladı. Parmak uçları donmuş gibi sızlıyordu. Çenesi titremiye, dişleri biribirine vurmıya başlamıştı. Güçlükle elini iç cebine götürdü. Mendilini çıkardı. Top gibi yuvarlayıp ağzına tıktı. Artık dişlerinin biribirine vurmasına imkân yoktu...

Polislerin elinden ucuz kurtulmuştu. Yoluna bir kamyon çıkmış, kimse görmeden onun arkasına atlayıvermişti. Buzlu yollarda rahat rahat seyahat ediyordu. Bir aralık, birdenbire kamyonun önünde iki polis belirivermişti. İşte o zaman Reynolds kendini aşağıya dar atmıştı. Polislerin elinde makineliler vardı. Onu görmüşler, hemen silâhlarına sarılmışlardı. Fakat kurşunların hepsi boşa gitmişti. Reynolds tazı gibi tam bir kilometre koşmuş, kendisini bir kar çukurunun içine atmıştı!... Şimdi beş, on dakika durup iyice soluk alması ve bundan sonra ne yapacağını düşünmesi lâzımdı.

Polisler muhakkak onu takibetmişlerdi. Çukura atladığını görmemiş olsalar bile buralarda bulunduğunu tahmin ediyorlardı. Adam boyu karda nereye saklanabilirdi?... Üstelik, araba yolunu da bırakmaması lâzımdı. Ancak oradan yürüyebilirdi. Sağa sola sapsa karların içine gırtlağına kadar gömülürdü. Polisler bunları biliyorlardı. Belki de şimdi beş metre mesafeye yaklaşmışlar, en ufak bir çıtırtıyı duymak için kulak kabartmışlardı...

Michael Reynolds, plânını tasarladı. Bu çukurdan sessizce çıkması lâzımdı. Parmaklarının uyuşması geçmemişti. Üstelik bir de gevşeklik ve uyku bastırmıya başlamıştı. Bunun ne demek olduğunu gayet iyi biliyordu. Gözlerini kapıyacak olursa bir daha açması imkânsızdı...

Vücudunu yavaşça oynattı. Sonra durdu. Etrafı dinledi. Hiç ses yoktu. Bir daha kıpırdadı. Yine ses yok... Yavaşça dizleri üstüne kalktı. Çukurun kenarına doğru emekledi. Bir dizini kaldırdı. Ayağını yere bastı. Sonra öteki ayağını bastı. Usul usul doğruldu. Şapkasını bir parça çukurun kenarından dışarı çıkardı. Durdu... Bir silâh patlamasını bekliyordu. Patlamadı. Şapkayı biraz daha yükseltti. Yine ses yok... Bu sefer gözlerini çukurun kenarının hizasına getirdi. Süratle sağa sola bakındı. Ortalarda hiçbir gölge görünmüyordu. Fakat gitmiş olmalarına imkân yoktu. Muhakkak bekliyorlardı. Belki şapkasını görmüşlerdi de vücudunun çıkmasını bekliyorlardı... O zaman daha isabetli ateş edeceklerdi... Fakat ne olursa olsun bu çukurdan ayrılması lâzımdı.

Kendini biraz daha yükseltip omuzlarını dışarı çıkardı. Soğuktan vücudunun titremesi kesilmişti. Korka korka bomboş ufukları dikkatli bakışlarla baştan başa taradı. Evet, görünürde yine bir şey yoktu. Sadece uzakta birkaç ağacın gölgesi titriyor, yanıbaşında araba yolu uzanıp gidiyor, gökyüzünde donuk yıldızlar göz kırpıyordu...

Reynolds'un ilk vazifesi sağ salim Budapeşte'ye varmaktı. Oraya vardıktan sonra da asıl mühim işi başlıyacaktı.

Macaristan hududunu o gece gizlice aşmıştı. Macaristan, Rus işgali altında bulunuyordu ve her taraf kontrol altında idi. Budapeşte'ye giden bütün yollar gece gündüz devriyeler tarafından gözetleniyor, kuş uçurulmuyordu!

Michael, Budapeşte'ye ancak kaçak olarak gidebilirdi. Huduttan kaçak olarak girmiş, doğuya giden bir kamyonun arkasına gizlice atlamıştı. Fakat yolda bir kontrol ekibiyle karşılaşınca kendini arabadan aşağıya fırlatmıya mecbur kalmıştı. Şimdi ne yapıp yapıp tekrar yola devam etmesi lâzımdı!

Etrafta hakikaten kimsenin bulunmadığına emin olunca çukurdan sessizce süzüldü. Birkaç saniye durdu. Bir müddet araba yoluna çıkmaması doğru olacaktı. Devriyeleri şaşırtmak için bir saat kadar yol haricinde, yürümeli, sonra yola inmeliydi. Yolun dışı adam boyu karla kaplıydı. Yürümek pek zor olacaktı. Fakat bu zorluğu sineye çekmesi icabediyordu...

Emekliyerek ilerlemiye başladı. Ciheti kolayca tâyin edebiliyordu. Sol tarafında Tuna nehri vardı. Sağ tarafta da yol olduğuna göre, ikisinin arasındaydı.

Tuna kıyısına doğru ilerlerse yakalanmak tehlikesi daha fazlaydı.

Beş dakika emekledi. Sonra kalkıp yürüdü. Daha sonra tekrar dizleri üzerine eğildi. Dört ayak ilerlemiye başladı. Uzaktan birkaç ağaç seçmişti. Oraya yaklaştı. Birinci ağacın dibine gelince duraladı. Yüz metre kadar mesafede hareket eden bir nokta görünüyordu. Dikkatle baktı. Ufak bir nokta hakikaten hareket ediyordu. Bir değil, iki nokta...

Ağacın arkasına gizlenip karlar üzerine yapıştı. Hareket eden noktalar yaklaştıkça adetleri artıyordu... Üç nokta, dört nokta... Dört kişi yaklaşıyordu!... Yanlarından koşan hayvanlar da vardı. Reynolds'un tüyleri diken diken oldu. Bunlar köpekti!... Polis köpekleri! Reynolds'un izini keşfetmek için hususi surette yetiştirilmiş polis köpeklerinden istifade ediyorlardı!

Michael bunu düşünmemişti. Her şeyi hesaplamış, fakat bunu akıl edememişti. Köpeklerden kurtulmasının imkânı yoktu. Nereye kaçsa yakalanması mukadderdi!

Yine soğukkanlılığını kaybetmemiye çalıştı. Karlanmış ceketinin düğmelerini zorlukla çözüp tabancasını çıkardı. Sustalı çakısını da sol eline aldı. Çakı köpekler için, tabanca adamlar içindi...

Hususi şekilde çalıştırılırken, atıcılık üzerinde talim görmüştü. Fevkalâde tabanca kullanırdı. Yirmi metre mesafeden nişan almadan atar, parayı ortasından delerdi.

Gölgeler yaklaştı. Elli metre kaldı. Reynolds tabancanın kabzasını heyecanla sıktı. Dört insan, dört köpek!... Kolay değildi. İnsanları haklasa hayvanlarla başa çıkmak zor olacaktı. Hepsi kurt gibi köpeklerdi, Talim görmüş olduklarından doğrudan doğruya insanın gırtlağına atılırlardı. Birisinin altında kalsa işi tamamdı. O zaman ne Budapeşte'ye gidebilir, ne de vazifesini görebilirdi! İşe başlamadan mağlûp olmuş sayılırdı.

Azgın köpekler zincirlerini koparacakmış gibi ileriye atılıyorlar, polisleri arkalarından zorla sürüklüyorlardı. Reynolds'un kokusunu almışlardı bile...

(Devamı gelecek sayıda)

işte yeni bir ŞAHESER ROMAN daha!

E. ZOLA
dan çeviren:
S. TİRYAKİOĞLU

DR. JİVAGO Pasternak. (2. Baskı) 12,5 L
GELİN TACI S. Undset 8 L
HER KADIN GİBİ S. Undset 8 L
SİLÂHLARA VEDA E. Hemingway (2. Baskı) 12,5 L
SENİ SEVMEK KADERİM S. Lewis. 10 L
HARP ve SULH Tolstoy. (3. Baskı) 12,5 L
NOTRE DAME'ın KAMBURU V. Hugo. (2. Baskı) 12,5 L
AŞKTAN DA ÜSTÜN E. Gaskell. 8 L
BİR BAŞKA KADIN H. Walpole. 10 L
SABAH YILDIZI Cronin. (2. Baskı) 10 L
BİR AŞK UĞRUNA Cronin 10 L
MELİSSA T. Caldwell. 8 L
BAHAR ATEŞİ J. Hilton 8 L
BÜYÜLÜ ÇİÇEK L. Bromfield. 8 L
İHTİRAS ENGİNLERİ W. Kenyon. 11 L
SEN BİR MELEKTİN! E. Zola 12,5 L.
DİRİLİŞ L. Tolstoy 12,5 L.

EN BÜYÜK YAZARLARIN EN GÜZEL ESERLERİ

Her kitap nefis, sağlam ciltli, ayrıca beş renk ceket kaplıdır.
Bu kitapları bedellerine karşılık POSTA PULU göndererek GÜVEN YAYINEVİnden de getirtebilirsiniz. ÜCRETSİZ kataloğumuzu isteyiniz!

GÜVEN YAYINEVİ
Cağaloğlu Yokuşu
Harikabahçe Sk. 11
İSTANBUL

Kerim'le Sylvia'

Geçenlerde bir gün milyoner bir baba, kızını Riviera'daki otelinin odasında bulamayınca polise müracaat etmiş, polis de kızı başka bir otelde Amerikalı sevgilisiyle kahvaltı ederken yakalamıştı. Sözü geçen kız, genç Ağa Han Kerim'in nişanlısı Sylvia Casablancas'tı. Bu macera ise birkaç yıldan beri devam eden ve Avrupa sosyetesinin en romantik ve saf münasebeti sayılan bir aşkı bir anda yok eden hâdise olmuştur.

Riviera'daki lüks otellerin mütecessis müşterileri, Sylvia Casablancas'ın yanından ayrılmıyan genç bir adam hakkında muhtelif dedikodular yapmağa başladılar. 39 yaşındaki bu genç Amerikalı, film bestecisi William Millner'di. Sylvia'nın Kerim Han'la sözlü gibi bulunmasına Amerikalı aldırış bile etmiyor, her gün plâjda onunla baş başa vakit geçiriyordu. Sylvia'yı o zamana kadar yalnız Kerimle beraber görmeğe alışık gözler bu samimiyete türlü mânalar vermeğe başladı. Sylvia'nın babası Fernando Casablancas, bir sabah çok erken saatte 19 yaşındaki kızının odasını boş bulunca hemen polise müracaat ederek kızını bulmalarını istedi...

yı Ayıran Macera

Kerim, Sylvia'nın Bir Begüm Olarak Yetişmesini İstiyordu...

Kerimin büyük babası Ağa Han, ölmeden evvel bir gün torununu yanına çağırmıştı. İri gözlerini onun yüzüne dikerek:

— Evlâdım, demişti, sana bazı nasihatlerde bulunacağım, beni iyi dinle. Hayatında üç şeyden kendini koruyacaksın: Atlardan, kabare artistlerinden ve en mühimmi, âvârelikten... Bu üç şeyden bucak bucak kaç!...

İşte Kerim büyük babasının bu nasihatini tutmak için canla başla çalışarak halen Amerikadaki Havard Üniversitesinin mühendislik kısmını tamamlamış bulunmaktadır.

Gerçi Kerim büyük babasının diğer nasihatini de tutarak hiçbir kabare artistine yüz vermedi. Ama her genç insan gibi o da gönlünün sesine uymaktan kendini kurtaramadı. Netekim iki sene kadar evvel eski mektep arkadaşlarından birinin kardeşi ve Meksikalı bir milyonerin kızı olan Sylvia Casablancas'la sıkı bir dostluk kurmuşlar, hattâ aralarında nişanlanmışlardı. Kerim, Sylvia'nın tam bir Begüm olarak yetişmesine taraftardı. Onun hakiki bir hayat kadını vasıflarına sahib olması, ilk plânda arzu ettiği şeydi. Aynı fikre taraftar olduğunu fiilen göstermek istiyen Sylvia, babasının zenginliğini kale almıyarak Cenevre'de mâruf bir mücevherat mağazasında vazife aldı. Milyoner kızı sözde âvârelikten kurtulmak maksadiyle, hakikatte ise Kerim'in gözüne girmek gayesiyle bu mağazada tezgâhtarlık ediyordu. Bu hal hayli devam etti. Üniversitede okuyan Kerim'le tezgâhtarlık yapan zengin kızı bu arada biribirlerine sık sık mektup da yazdılar. Yaz günleri gelip, Kerim imtihanlarını bitirince, Sylvia da işini ihmale başladı. Hevesi çabuk sönmüştü. Bu sıralarda Sylvia, Jean-Noel Grinda isimli genç bir tenisçi ile gezmeğe başladı. Jean'ın evinde gazetecilerle yaptığı bir konuşmada, Kerim'le evlenmek niyeti olup olmadığı suoline şu cevabı vermişti:

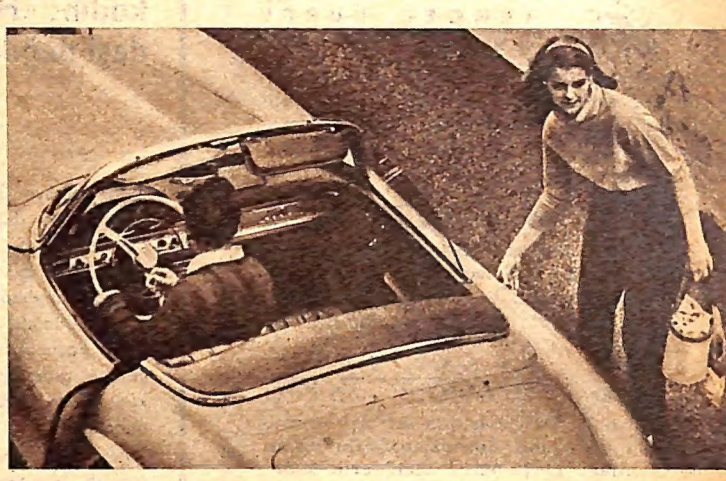

Kerim ve Sylvia eski mesut günlerinde.

— Yarı ilâh vasfı taşıyan bir insanla evlenmekte tereddüt ettiğimi söylersem beni tenkid etmeyin. Henüz on dokuz yaşımdayım. Kendimde böyle bir izdivacın mesuliyetini yüklenecek kuvveti bulamıyorum.

Nihayet Sylvia'nın Fransız Rivierasında Amerikalı film bestecisi Millner ile macerası, 2 seneden beri Avrupayı meşgul eden romantik aşkı bir anda yıkıverdi ve Kerimle Sylvia ayrıldılar.

Polis Monte Carlo ile St. Rafael arasındaki bütün otelleri taradı. Nihayet Sylvia'yı bir otelde William'la kahvaltı ederken buldular. Kızı, kimseye belli etmeden yukarıdaki resimde görülen karakola getirip hiddetli babasına teslim ettiler (balkondaki kadın Sylviadır). William hiçbir müdahalede bulunamamıştı. Kendisine sual soran gazetecilere: «Herkes kızın milyonlarında gözüm var zannediyor. Halbuki benim kendime yetecek servetim, hattâ Teksasta birkaç kuruşluk petrolüm bile var.» dedi.

KERİM DE BOŞ DURMUYOR — Geçenlerde onu, hava alanında meşhur film direktörü Carol Reed'in 17 yaşındaki üvey kızını karşılarken gördüler. Misafiri dosdoğru Riviera'daki «Chateau de l'Horizon» namiyle tanınmış villâsına götürdü. Yukarıdaki resimde, direktörün güzel kızı Tracey Pellisier ile maşlah giymiş olan Kerim Ağa Hanı otomobille villâya hareket ederlerken görüyorsunuz. Münasebetlerinin nereye varacağını henüz kimse bilmiyor.

YILDIZINIZ DİYOR Kİ

4 eylülden 10 eylüle kadar: Doğduğunuz burcu bularak kendi falınızı okuyabilirsiniz.

KOÇ BURCU
21 MART - 20 NİSAN

Çok sevdiğiniz bir insan kalbinizi biraz kıracak. Ama bunu sizi sevdiği için yapıyor. Sakın ona karşı haşin davranmayın. O her türlü sevgiye lâyıktır, unutmayın.

BOĞA BURCU
21 NİSAN - 21 MAYIS

Bu hafta yıldızlarınız çok parlak. İyi bir haber almakla şansınız hemen değişecek. Bu haberin icabettirdiği bütün teşbbüslere hiç tereddüt etmeden girişebilirsiniz.

İKİZLER BURCU
22 MAYIS - 20 HAZİRAN

Aklınızda bir şey var: Bir insan. Çok uzun senelerden beri o insanı unutamamışsınız. Mars seyyaresinin haberine göre, bu insanla takriben on güne kadar karşılaşacaksınız.

YENGEÇ BURCU
21 HAZİRAN - 22 TEMMUZ

Zihniniz hep para mevzuu ile meşgul. Hayat gailesi herkesin başında, para için kendinizi bu kadar yormayın. Haliniz başkalarınınkine kıyasla mükemmel sayılır...

ASLAN BURCU
23 TEMMUZ - 22 AĞUSTOS

Bir hastalık mevzuu sizi biraz üzüyor. Ama bakın yıldızlarınız size ne mükemmel bir istikbal gösteriyor. Demek üzüntünüz boş, evhamı bırakıp, keyfinize bakabilirsiniz.

BAŞAK BURCU
23 AĞUSTOS - 22 EYLÜL

Önümüzdeki hafta başında iki kişi ile mühim bir konuşma yapacaksınız. Bu insanlar menfaat peşindedir. Sizi zerre kadar düşünmüyorlar. Onun için dikkatli olun.

TERAZİ BURCU
23 EYLÜL - 22 EKİM

Yakın zamana kadar uzak bir yıldız kümesi şansınızı hafifçe gölgeliyormuş. Bu küme şimdi tesir sahanızdan uzaklaşmış bulunuyor. Mesut ve iyi günler yaklaşıyor.

AKREP BURCU
23 EKİM - 21 KASIM

Muhitinizde çok kıymetli insanlar var Bunlarla niçin temas etmiyorsunuz? Size her cihetçe faydaları olabilir. Çok soğuk görünen insan bazan en candan dost olur.

YAY BURCU
22 KASIM - 20 ARALIK

Birkaç gün üstüste yeşil renkli bir şeyler giyin veya aynı renkli şeyler takın, size uğur ve refah getirecek. Yaşlı bir insan sizden yardım bekliyor. Ona el uzatın.

OĞLAK BURCU
21 ARALIK - 19 OCAK

Niçin bu kadar acelecisiniz. Hâdiseleri tabii seyrine bırakın. Biraz da şansınıza, yıldızınıza inanın. Birkaç sene sonra büyük bir servete sahip olacağınızı biliyor musunuz?

KOVA BURCU
20 OCAK - 18 ŞUBAT

Çok eski ve yakın bir ahbabınız birkaç gün içinde muhitinize yerleşecek. Onunla sık sık görüşeceksiniz. Alışverişiniz olan bir insanla aranız açılıyor. Böylesi daha hayırlı.

BALIK BURCU
19 ŞUBAT - 20 MART

Eski hâtıralarınızı ne çabuk unutuyorsunuz. Bu hâtıralar gelecek günleriniz için de size öncülük edebilir. Etrafınızda bulunanlara karşı daha uyanık davranmalısınız.

Hayat Onassis'in, ısrarla kızkardeşi olduğunu iddia ettiği Makbule Kılınç'ı nihayet konuşturdu.

Onassis'in Kızkar

Onassis'in İstanbulu son ziyareti sırasında eski bir mesele yeniden tazelendi: Akhisarlı Makbule Kılınç Onassis'in kızkardeşi mi?... Gündelik gazeteler bu konuyu ele aldılar. Makbule Kılınç'la konuştular. Fakat kadın: «Hayır» dedi. «Onassis'in kardeşi değilim». Hayat, gerek Akhisarda, gerek İstanbulda son bir soruşturma yaptı. Hayat muharriri, Makbule Kılınç'la saatlerce konuştu, o günleri yaşıyanların ağızlarını aradı. Nihayet kadın itiraf etti: «Onassis'in kızkardeşiyim. Çekindiğim ve Türkiyeden ayrılmak istemediğim için bunu kimseye söylemiyordum».

Bu hikâye 37 yıl önce başlamıştı. Akhisar düşman işgalinden kurtulduktan sonra, düşmana yardım eden Konyalidis ailesi yolu kaçmakta bulmuştu. Konyalidis ailesinin iki erkek çocuğu Selânikte öğretimdeydi. Onun yanına kaçacaklardı. Ancak oğullarının yanına gidemediler. Bu savaşın hareketi içinde kaybolup gittiler. Savaş sonunda bir Türk yüzbaşısı, harap olmuş bir evin önünde küçük bir kız çocuğuna rasladı. Annesi, babası yoktu. Subay kızı evlât edindi. Makbule adı verilen bu kız sonra bir doktora, bir kuyumcuya, yine bir doktora evlâtlık olarak verildi. Son ailesi Dr. Fuat Sinem'di... 1939 yılında Sinem ailesi yanlarına Makbule'yi alarak İstanbula gittiler. İşte o günlerde Akhisara Konyalidis'in büyük oğlu Onassis geldi. Onassis dünyanın sayılı zenginleri arasına girmişti. Akhisardaki dostlarına, anasını, babasını ve kızkardeşini aramak için uğradığını söyledi. Anası, babası ölmüştü. Kızkardeşi olması ihtimali olan Makbule de, analığı Destina Hanımla İstanbula gelmişti. Onassis bu haberi alınca İstanbula uğradı. Tayyare Apartmanlarında oturan Sinem ailesini buldu. O apartmana gittiği gün, Makbule balkonda oturuyordu. Makbuleyi görünce «Kardeşim» diye boynuna sarıldı. Ağlıyordu. «Sen benim 17 yıldır aradığım kızkardeşimsin» dedi...

Onassis kardeşini bulmanın heyecanı içindeydi:

— Seni yıllarca aradım. 17 yıl önce Akhisarda bıraktığım annemden, babamdan ve senden bir haber alamamıştım. Akhisara adamlarımı yolladım. Tümü dönüşlerinde annemin, babamın öldüğünü, senin ise yaşadığını, ancak kimin yanında kaldığını veya nereye gittiğini öğrenemediklerini söylediler. İş başa düşmüştü. Atina'ya uğradım, dayımı yanıma aldım. Akhisar çok değişmişti... Ama o yeşil boyalı evimiz, arnavut kaldırımı dar sokağımız eski durumundaydı... İşte bu yolda Kayalı Ahmet Ağaya rasladım. Eskiden amca derdin ona. Bayağı ihtiyarlamıştı. Kendimi tanıttım. «Ne işin var burada?...» diye sordu. «Ailemi, kardeşimi arıyorum» dedim. «Anamı, babamı boşuna arama» dedi. «Ama kardeşin... Sen şu sokağın ucundaki evde oturan Selman Beye bi yol uğrasana. Onun sana anlatacakları vardır belki!...». Selman Tüzün, Akhisar'ın Türkler tarafından geri alınması sırasında, bir subayın 3 - 4 yaşında bir kız çocuğu bulduğunu, bunun kaybolmuş kardeşim olabileceğini söyledi. Merak etmiştim. «Şimdi kaç yaşında?» diye sordum. «20 yaşında» dedi... Kardeşim de 20 yaşında olacaktı. «Fotoğrafı var mı?...» dedim. Eski bir albümden bir genç kız fotoğrafı çıkardı. Fotoğrafa bakar bakmaz yüreğime su serpildi. Kardeşimi bulmuştum...

Makbule şaşırmıştı. Tayyare Apartmanının 26 numaralı dairesinin önündeki bir metre eninde koridor ona dar gelmişti. Bir kapıya, bir balkonun korkuluğuna yaslanıyordu... Arkadaşlarının şaşkınlığı ise ondan az değildi... Çok güzel Türkçe konuşan Onassis'in hikâyesi genç kadınları enikonu sarmıştı. 18 - 19 yılı bulan doğum yeri ayrılığı Onassis'e Türkçeyi unutturmamıştı. Bu zengin armatör için bir yazar şöyle demişti: «Ana dili: Rumca, çocukluk dili: Türkçe, ticaret dili: İspanyolca, refah dili: İngilizce, zevk dilleri: Fransızca ve İtalyanca...

Onassis yutkundu. Cebinden çıkardığı «A.S.O.» markalı bir mendille gözlerini sildi:

— Sonra adresini öğrendim, buraya geldim... dedi.

Sustu. Korkuluğa yaslandı. Gözleri apartmanın ortasındaki avluda sabit bir noktaya takıldı... Sonra birden geriye döndü. Genç kadının ellerini tuttu:

— Seni götüreceğim. Yanımda hanımlar gibi yaşıyacaksın... «Gibi» si fazla. Hanım hanım... İstersen, seni büyüten, yetiştiren Destina Hanımı da götürelim birlikte...

Makbule ellerini çekti:

— Bir yanlışlık olacak, diye kekeledi. Adım Makbule; üstelik Müslümanım da... Ağabeyim değilsiniz siz...

Onassis kaşlarını çattı. İç cebinden bir dolma kalemle, düz beyaz bir kâğıt çıkardı. Korkuluğa sırtını dayadı. Makbule'nin yüzüne bakarak, kâğıdın üzerine bir burun resmi çizdi. Sonra yanına ikinci bir burun şekli yaptı. İşaret parmağını ilk burun resminin üstüne koydu:

— Bu senin burnun, dedi, öteki de benimki... Birbirine ne kadar benziyor değil mi?... Babamın dilinden eksik etmediği bir deyim vardı: «Hıh demiş de, burnundan düşmüş» diye...

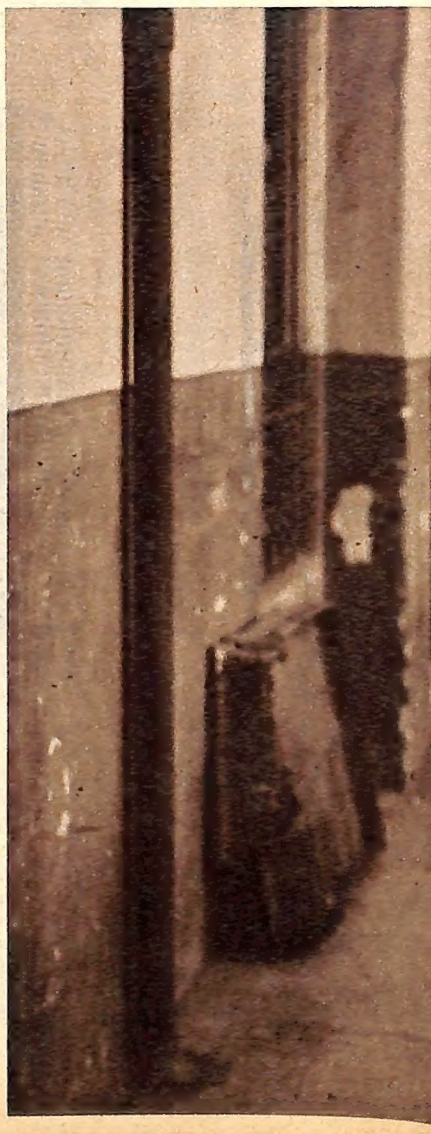

deşiyim

RÜPORTAJ:
ORHAN TAHSİN

Sivri çene, ince ve yaygın dudaklar ve bu dudakların üzerine eğilen iri burun ile aynı yüz hatlarına ve şekline sahip Onassis ve Makbule Kılınç.

Makbule bir resme, bir de Onassis'in yüzüne baktı:

— Benziyor ama tek başına bir burun benzerliği ne ifade eder ki? dedi.

Onassis:

— Yalnız burun mu?... Kaş, göz, yüz çizgileri, saçlar da mı yalan söyliyecek?... diye mırıldandı.

Sonra merdivenlere doğru yürüdü:

— Gidiyorum, yine geleceğim, dedi.

Ertesi gün Onassis yine geldi. Yanındaki adamın kucağı paketlerle doluydu. Onassis paketlerin masanın üzerine bırakılmasını işaret etti. Sonra pantolonunun cebinden küçük bir kutu çıkardı:

— Bu küçük bir hediye, dedi, Ama benimle Parise gelirsen, sana otomobiller, köşkler vereceğim. Çok zenginim... Vapurlarım, çiftliklerim var... Yarın yine konuşuruz. Baş başa bir yemek yer, bir fotoğrafhanede resim çektiririz.

Onassis gidince Makbule kutuyu açtı. Singer marka altın bir saatti bu...

Üçüncü günü Onassis, Makbule ve Destina'yı alarak Tarabyada Tokatlıyan Otelinin lokantasına götürdü. Meşhur armatör, kardeşini götürmek için ne diller döktü. Fakat Makbule Nuh diyor, nebî demiyordu... Sonunda Onassis:

— Bir ay gel, dedi. Beğenmezsen, o hayatı yadırgarsan yine geri dönersin.

Makbule sustu. Armatör:

— Öyleyse düşün, seni yine arıyacağım, dedi.

Cebinden bir tomar para çıkardı. Makbuleye uzattı. Arabaya bindiler, hiç konuşmadan Lâleli'ye döndüler. Foğraf da çekilmemişti.

Onassis ertesi sabah Arjantine gitti. Makbulenin elinde bir altın saat, 1600 lira tutarında para, kutularla şekerleme, pasta meşhur armatörden bir hâtıra olarak kalmıştı. Ancak, bir gün şekerler, günün birinde paralar bitti... Saat de 3 ay sonra çalındı.

Makbule Hanım, Onassis'i unutmuştu artık. Evlenmişti. Eşi Akhisar'da itfaiye eri Abdullahtı. Bir de şirin, sevimli kızları olmuştu. 1950 yazında yine İstanbula geldiler... İpek Palas'ta kalıyorlardı. Bir gün otele orta yaşlı bir adam geldi. Makbule Hanıma: «Ağabeyiniz sizi çağırıyor» dedi. Kadın şaşırmıştı. 11 yıl sonra Onassis yine onu arıyordu demek. Hazırlandı, kızının elinden tutarak adamın ardına düştü. Sirkeci meydanından geçtiler, bir ara sokağa saptılar, karanlık bir hana girdiler. Ralli Han'dı burası... İyi döşenmiş bir yazıhanede onları biraz kısa boylu bir adam karşıladı. Makbulenin elini sıktı:

— Oturun, dedi. Ben sizin ağabeyiniz Niko'yum. Onassis yolladı beni. Sizi Fransa'ya götüreceğim...

Makbule ikinci bir adamın ağzından «ağabeyinizim» sözünü duymanın şaşkınlığı içindeydi:

— Hayır, dedi, benim ne Onassis, ne de Niko adında ağabeylerim var...

Adam üstelemedi. Kadınla çocuk ayağa kalktılar. Kapı arkalarından kapandı...

■

Hayat, Makbule Hanım için yine eskisi gibi düz, olaysızdı. Oysa, Onassis birin üstüne bin katıyor, dünyanın en zengin adamlarından biri olma dileğini gerçekleştiriyordu... Evlenmişti de... Karısı Tina, zengin bir armatörün kızıydı. 19 balina gemisi, 1 onarım gemisi, 16 tane helikopter ve uçaklı gemi, sayısız tanker sahibiydi. Filosu 1 milyon 200 bin tonaj tutarındaydı. Bu, Fransız ticaret filosunun üçte biri demekti. Ayrıca, bir hava şirketini, Monte Carlo gazinosunu da işletiyordu. Servetini 4.5 milyar Türk lirasına yükseltmişti. Ama zevkleri pek değişmemişti. Bir kadeh rakı, birkaç zeytin tanesi ona mutluluk veriyordu...

Onassis geçen ay yine İstanbula geldi. İçinde geldiği yatında Churchill'ler, Callas'lar vardı. Bir zamanlar, kardeşini bulmak ümidiyle Akhisar yollarına düşen meşhur armatör, bu meseleyle ilgilenmedi. Makbulenin baş vurmasını bekliyordu belki de... O görevini yapmıştı. Sıra kadındaydı şimdi. Ama Makbule, yalnız yatı uzaktan seyretmekle yetindi. Son bir teklif bekliyordu. Böyle bir teklifle karşılaşırsa, gidecekti... Bu gerçekleşmezse, bir mektup yazacak; «Ben senin kızkardeşinim» diyecekti...

■

Makbule Kılınç hikâyesini şu cümlelerle tamamladı:

— Bu ana kadar bunu açıklamamamın sebeplerini şöyle sıralıyabilirim. Babamın İstiklâl Savaşı sırasındaki tutumunun Akhisar'daki tepkileri, Türkiyeden ayrılmak istemeyişim. Ama artık açıklamakta bir mahzur görmüyorum. Evet, ben Onassis'in kızkardeşiyim!...

26. daire ve kimlik *Onassis'in kızkardeşi Makbule Kılınç, Tayyare Apartmanının 26 numaralı dairesi önünde: «İşte Onassis beni ilk defa burada görmüştü» diyor (yandaki resim). Üstte ise Makbulenin nüfus kâğıdının ilk sahifesi görülüyor. Her babası, anası bilinmeyen çocuğunkinde olduğu gibi, ana adı Havva, baba adı da Abdullah...*

HAYAT, BU SAYISINDAN İTİBAREN ŞARK MASAL

Leylek

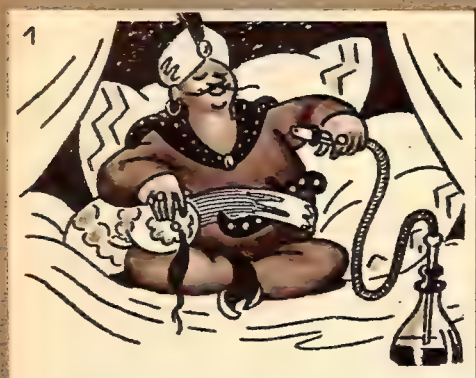

Evvel zaman içinde Bağdat'ta bir padişah vardı. Bir gün tahtında otururken...

Sadrazamı Mansur her günkü gibi aynı saatte ağır ağır içeri girdi.

Yalnız sadrazamın bugün nedense bir düşünceli hali vardı.

Padişah merak etti: «Neyin var kuzum Mansur?...» diye sordu.

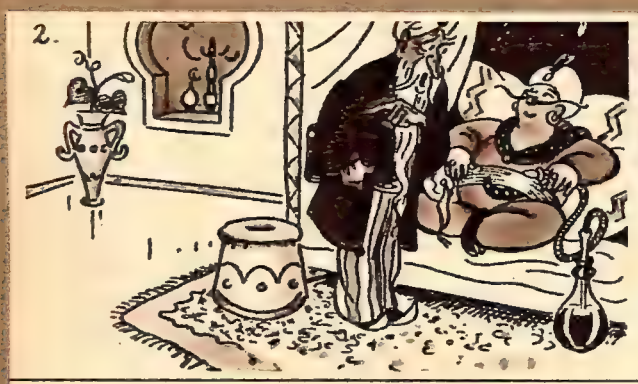

Sadrazam derin derin içini çekti: «Aşağıda bir satıcı var, dedi, neler satmıyor neler, yazık ki fazla param yok.»

Hiç padişah sadrazamının bir dediğini iki eder mi? Kölesini yollayıp satıcıyı çağırttı.

Çağırılan satıcı biraz sonra sırtında işportası olduğu halde köle ile birlikte içeri giriyordu.

Padişah eşyalara baktı, kendisiyle Mansur'a birer tabanca, sadrazamın karısına da bir tarak aldı.

Satıcı çıkarken padişah işportanın önündeki gözü işaretle: «Burada ne var?» diye sordu.

Adam orayı da açtı. İçinden, siyah toz dolu küçük bir kutu ile üzerinde acayip yazılar bulunan bir kâğıt çıktı.

Satıcı, bunun neye yaradığını bilmediğini söyledikten sonra: «Sizin için ucuz veririm...» dedi.

Padişahın eski yazılara karşı büyük merakı vardı. Hem kutuyu, hem de o acayip kâğıdı satın aldı.

Adam gider gitmez de Mansur'a dönerek bu yazıyı okuyacak birini bilip bilmediğini sordu.

ÇEVİREN : ORHAN Ş. YÜKSEL

LARININ EN MEŞHURLARINDAN BİRİNİ SUNUYOR

Padişah

Mansur: «Sultanım, dedi, bu yazıyı Selim'den başkası okuyamaz. Ferman buyurun, derhal onu çağırtalım.»

Devrinin en şöhretli âlimi olan Selim biraz sonra padişahın karşısındaydı. Meseleyi anlattılar.

Âlim yazıyı uzun uzun, dikkatle tetkik etti. Sonra birden: «Buldum, diye bağırdı, Lâtince!...»

Padişah sabırsızlıkla: «Çabuk oku!» dedi. Selim, okudu ve tercüme etti: «Ey bu satırları bulan fâni! Allaha şükret. Kutudaki tozdan alıp iyice burnuna çekerek...

«MUTABOR» dersen, hem istediğin hayvanın kılığına girer, hem de hayvanların dilini anlarsın. Tekrar insan olmak isteyince, doğan güneşe karşı üç defa eğilip yine aynı sözü söyliyeceksin. Yalnız dikkat et; hayvan olduğun zaman gülersen bu sihirli kelimeyi unutur ve ilelebet hayvan kalırsın.»

Istediği hayvanın kılığına girmek, onların dilini konuşmak!... Padişah bunu duyunca son derece sevindi.

Selime sırmalı bir kaftan bağışladı ve bu sırrı kimseye söylemiyeceğine yemin ettirdi...

Mansur'a: «Çok mesudum, diyordu. Yarından tezi yok bahçeye çıkar, bu tozdan birer tutam çekeriz.»

Ortalık aydınlanırken sadrazam, padişahın odasına girdi. Padişah bütün gece gözünü bile kırpmamıştı...

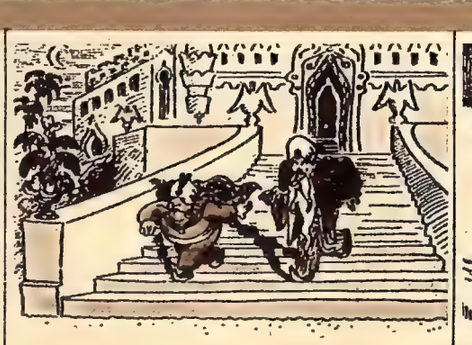

Alelâcele giyindi. Sihirli kutuyu da yanına alarak Mansur'la birlikte saraydan dışarı fırladı.

Bütün dolaşmalarına rağmen sarayın bahçesinde benzemek istiyecekleri bir hayvan bulamıyorlardı.

(DEVAMI GELECEK SAYIDA)

ESAT PAŞANIN
ÇANAKKALE
HÂTIRALARI

10

Savaş Meydanında Geri Verilen Rütbe

Seiner Exzellenz Essad Pascha
in dankbarer und treuer Erinnerung unserer
gemeinsamen Verteidigung Gallipolis
Liman von Sanders

LİMAN VON SANDERS — Çanakkale Savaşlarında, V. Orduya kumanda etmiş olan bu Alman Feldmareşali, resminin altına Almanca yazdığı ithafta, Esat Paşaya şu kelimelerle hitap etmektedir: Ekselâns Esat Paşaya - Çanakkale Savaşlarındaki beraber çalışmamızın karşılıklı güvene dayanan minnet dolu hâtırası olarak - Liman von Sanders».

6 temmuz salı: Güney Grupunun yapmaya karar verdiği hücuma katılmak üzere 9 uncu Tümenden 5 ve 5 inci Tümenden 6 tabur gönderildi.

7 temmuz çarşamba: 11.30 E. da düşman Bombasırtı'na otuzu aşkın bomba attı. Her tarafta hafif tüfek muharebesi devam ediyor.

6.30 S. da Bombasırtı'nda yüzlerce bomba atılmak suretiyle bomba muharebesi başladı ve yarım saat sürdü.

Gece, denizden sağ cenahımızı, projektörlerle aydınlatarak sabaha kadar bir torpido muhribi top ateşi altına aldı.

Bu gece, Vehip Paşadan: «Yarın akşam Güney Grupu karargâhında bulunacağım. Vaktiniz müsaitse, görüşmek üzere ordu karargâhına teşrif buyurulması» mealinde şifreli bir telgraf aldım.

8 temmuz perşembe: Piyade ve bomba atışları hafif surette devam ediyor. Düşmanın 11.45 E. te açtığı top ateşi 15 dakika sürdü. 4.30 S. da Monitor geldi; otuz mermi atmak suretiyle Bigalı ile Kocadere arasını ve bilhassa Kocadere'yi bombardıman etti.

VEHİP PAŞA DA ÇANAKKALEDE...

5.15 S. te ordu karargâhına, oradan da Akbaş'a giderek mevcut müesseseleri ve buradaki hastaneyi gözden geçirdim. Karargâhıma döndüğüm zaman, 11.00 S. de Güney Ordusu Kumandanını (Ikinci Ordu Kumandanlığı unvanını muhafaza ederek) gelmiş buldum. Liman von Sanders Paşa ile ben, Vehip ve Vehibin erkânı harbiye heyeti yemek yedik. Sonra da geceyi geçirmek üzere Çamlıbel karargâhına gittik.

9 temmuz cuma: 9.30 E. da Vehip Paşa ile ordu karargâhına geldik. Liman von Sanders Paşa ve Erkânı Harbiye Reisi Kâzım Bey de bulunduğu halde Kuzey ve Güney Gruplarının bugünkü durumu hakkında müzakere edildi. Vehip Paşa 11.00 E. de, Güney Grupu Kumandanlığını eline almak üzere grupun karargâhı olan «Salim Bey Çiftliği» ne hareket etti. Ben de karargâhıma döndüm.

Bütün gün süregelen tüfek, top, bomba atışı sırasında karargâhıma da dört mermi isabet etti ve yakınımda bulunan bataryanın toplarından birinin kalkanı delindi.

Bugüne kadar düşman 12 lâğım patlattı. Tanrıya şükür ki hasar ve telefat, düşmanın katlandığı zahmet derecesinde değildir, pek azdır.

Gece torpido, her zaman yaptığı gibi, yine sağ ve sol cenahlarımıza birkaç mermi savurdu; hemen hemen hiç zarar görmedik.

10 temmuz cumartesi: Güney Grupundan sıkı top sesleri gelmeye başladı ve bir buçuk saat sürdü.

Kuzey Grupunda düşman, karaya yerleştirmiş olduğu toplarla Palamutluk'u döğdü.

2.30 S. da iki direkli bir zırhlı, 164 mermi atmak suretiyle Kabatepe'yi bombardıman etti ve 4.30 S. da Limni'ye doğru uzaklaştı.

5.30 S. da dört bacalı bir kruvazörle bir balon gemisi Kabatepe önüne geldi; balon yükseldi, kruvazör de Soğanlıdere'ye ve Alçıtepe'nin gerilerine birçok mermi attı. 7.40 S. da ikisi de Imroza sığındılar.

Güney Grupu istikametinden hâlâ top sesleri işitiliyor.

DÜŞMAN HÜCUMA HAZIRLANIYOR

11 temmuz pazar: 4.00 E. te düşman topçusu yine ateşe başladı, her tarafa birçok mermi yağdırdı. Boyun noktasına da yağlı paçavralar ve bombalar atarak siperlerimizin kalaslarını tutuşturdu.

6.50 S. de bir düşman kruvazörü, sağ cenahı, 72 nci Alayın siperlerini ve Ağıldere istikametini ateş altına aldı. Ateşi, balon gemisinden yükselen bir balon tanzim ediyordu.

Güney Grupundan, bütün gece devamlı olarak top sesleri gelmekteydi.

12 temmuz pazartesi: Düşman, top atışlarından sonra 8.30 S. da her taraftan taarruza kalkmış ise de topçumuzun müessir ateşi, bu taarruzu tamamiyle durdurmuştur.

Merkeztepe'de düşmanın evvelce attığı bir lâğımın deliğinden on kadar İngiliz askeri, ellerinde süngülü tüfekler olduğu halde, çıkarak yanı başlarındaki siperlerimize atladılarsa da askerimizin süngüleriyle yok edildiler.

3.30 S. da tek bacalı bir zırhlı ve bir balon gemisi Alçıtepe'yi ve güney taraflarını iki saat kadar bombardıman etti.

Bugün, Güney Grupunda vukubulan muharebe hakkında grup kumandanından şu raporu aldım:

Düşman bugün, evvelâ 11 inci Tümen cephesine karşı bir nümayiş icrası ile başlıyarak 4 ve 7 nci Tümenlerin bütün cephelerine taarruza geçmiştir. 4.00 E. ten itibaren her iki taraftan, donanma ateşinin yardımı ile yapılan sık ve kesif topçu ateşi siperleri tahrib ettikten sonra piyadesini ilerleterek 7 nci Tümen sol cenahından iki bölüğün, 11 inci Alaydan bir bölüğün ve 10 uncu Alay cephesinde Kansızdere'ye doğru — Kerevizderesi'ne, deniz cihetinden munsap olan iki dere — ilerliyen kısmında 80 metrelik siperleri elde etmiştir. Inayeti Hak ile bu gece geri alınmasına çalışılacaktır.

Düşmanın, sol cenahımıza hücum edeceği evvelden kestirilerek 6 nci Tümen, Domuzderesi'ne alınmış ve seri ateşli 15 cm. lik obüs celbedilmekle beraber 9 uncu Tümenin iki taburu da «Ali Bey Çiftliği» kuzeyine alınmıştır. 1 inci Tümen cephesinde bir şey olmamıştır. Düşmanın zayiatı büyük, sarfettiği topçu mühimmatı da 60.000 den fazladır. Sol cenahta düşmandan iki mitralyöz ele geçirdik. Şehit ve yaralılarımızın yekûnu sonra arzedilecektir.

Mirliva Vehip

13 temmuz salı: Kuzey Grupunda öğleden sonra saat 5 - 6 arasında sahra topları ve havanla yapılan atışların boyun noktasında ve Merkeztepe'de pek güzel isabetler yaptığı görüldü. Havaya uçan tüfek, teçhizat ve kerestelerden, düşmana verdirilen kayıbın büyük olduğunu anladık.

14 temmuz çarşamba: Sabah 10.30 E. a kadar pek hafif tüfek ateşi oldu.

9 uncu Tümen Kumandanlığına tâyin edilen Kannengiser, karargâhıma geldi. Harb durumuna ve müdafaaya memur olduğu bölgeye dair etraflı bilgi edindikten sonra Kabatepe'deki karargâhına döndü. Kendisi bilgili, uzağı görür ve cesur bir Alman zabiti idi.

7.30 S. da havan toplarımız Merkeztepe'yi, sahra bataryamız da Kanlısırt'ı hayli hırpaladılar. 32. No. lu siperde evvelce hazırlamış olduğumuz bir lâğımı düşman bu saatte keşfetti ve o civarda bulunan askerlerini geri aldıktan sonra lâğımı patlattı. Böylece bu yoldaki çalışmamız da boşa gitmiş oldu. 9.30 S. da bir düşman torpido muhribi sağ cenahımıza 2 - 3 mermi attı.

Güney Grupundan top sesleri gelmeye başladı.

Kuzey Grupundan bütün gece hafif piyade ve bomba atışları devam etti.

15 temmuz perşembe: Gün ağarırken yarım saat kadar ağır bir surette topçu ateşi devam etti. 8.00 E. de iki uçak geçti, ikisi de bomba atmadı.

4.30 S. da bir kruvazör, ateşi tanzim edecek olan bir balon gemisi ile beraber Kabatepe açıklarına gelerek

TÜRK YAZARLARI DA CEPHEDE — Türk yazarları cephe hatlarına kadar geldiler. Resimde: 1. Şair Celâl Sahir, 2. Kolordu Erkânı Harb Reisi Fahrettin (Altay), 3. Şair Mehmet Emin (Yurdakul), 4. Ahmet Ağaoğlu, 5. Ali Canip (Yöntem), 6. Yusuf Razi, 7. Enis Behiç (Koryürek), 8. Edip Servet, 9. Orhan Seyfi (Orhon), 10. Rauf Yekta (müzik öğretmeni) görülmektedir.

Kobatepe'yi ve civarını bombardıman etti.

TÜRK YAZARLARI CEPHEDE

16 temmuz cuma: 4.00 S. te ordugâhıma edib, şair ve ressamlardan mürekkep bir heyet geldi. Heyet Mehmet Emin, Enis Behiç, Celâl Sahir, Ahmet Ağaoğlu, Hakkı Baha, İbrahim Alâattin, Ali Canip, Ömer Seyfettin, Ahmet Yekta, Hamdullah Suphi, Nazmi Ziya, Yusuf Razî ve ressam İbrahim beylerden ibaretti.

5.15 S. te Bigalı kışlada, kolordum adına yapılmış olan tamir evinin açılış resmini yapacağımdan bahsederek beni mazur görmelerini rica ettim ve isteklerinin yapılmasını, Erkânı Harbiye Reisim Fahrettin Beye bırakarak yanlarından ayrıldım. Bigalı kışla'ya gittim. Açılış resmini yaptıktan ve tamir evinin bütün teferruatını gözden geçirdikten sonra karargâhıma dönerken derenin alt başında, dönmekte olan bu zatlara tesadüf ettim.

ESAT PAŞA KORGENERAL OLUYOR

18 temmuz pazar: 8.00 E. de gelen iki uçak, şuraya buraya birkaç bomba attı. Şimdiye kadar, karargâhıma daima güneş battıktan sonra gelmeyi âdet edinmiş olan Liman von Sanders Paşa, bugün, ferikliğimi (korgeneral) müjdelemek maksadiyle, müstesna olarak 11.45 E. te geldi ve çok durmadan, harb yadigârı olmak üzere bir fotoğrafını ve büyücek bir kutu da Havana purosu vererek döndü. Fotoğrafın altında, imzasiyle şunlar yazılıdır:

Ekselâns Esat Paşaya - Çanakkale Savaşlarınaaki beraber çalışmamızın karşılıklı güvene dayanan minnet dolu hâtırası olarak - Liman von Sanders.

Temmuzun 15 inci günü karargâhıma geldiği vakit gösterdiği mültefit yüzün, ferikliğimi inha etmiş olduğuna delâlet ettiğini şimdi anladım.

2.10 S. da düşman, karaya çıkarmış olduğu obüs toplariyle Conkbayırı'nı döğmeye başladı. Biz de 3.30 S. da havan ve sahra bataryalariyle Merkez ve Kanlısırt tepelerini müessir bir ateş altına aldık.

Feriklik rütbemin iadesi dolayısı ile, akşama doğru ordu karargâhına gittim ve Liman von Sanders Paşaya, göstermiş olduğu kadirşinaslıktan dolayı teşekkürlerimi arzettim. Rütbe tasfiye kanununu tatbike memur komisyon âzasından iki, üç zatın, yersiz mütalâaları ile, haksız olarak livalığa (tuğgeneral) indirilmiş olan rütbem, bu kere harb cephesinde iade edilmek suretiyle hak yerini bulmuş oldu.

Rütbemin yükselişini ilk önce tebrik eden 19 uncu Tümen Kumandanı Mustafa Kemal Bey oldu. Kendisinden şu telgrafı aldım:

Şimal Grupu Kumandanı Esat Paşa Hazretlerine,

Geçmişte olduğu gibi, şimdi de Osmanlı milletinin namus ve haysiyetini yükselten büyük hizmetlerinizin hak kazandırdığı yeni rütbeniz dolayısiyle tebriklerimi arzederim.

19 uncu Tümen Kumandanı
Miralay
Mustafa Kemal

GELECEK HAFTA

KANLISIRT ATEŞ ALTINDA

Yirminci Yüzyılın En Cüretli Hırsızlık Hikâyesi

Esrarlı tebessümü ile Mona Lisa, 457 senelik ömrü boyunca türlü şekilde kopya edildi. Sürrealist ressam Salvador Dali, Floransalı dilbere sakal bıyık takmaktan bile çekinmedi. Amerikan şarkı endüstrisi, aynı tebessümü içli melodilere metin olarak işledi. Mona birkaç defa tecavüze uğradı. Hattâ bir defa da çalındı. Aşağıda bu hırsızlığın hikâyesini, mütaakıp sahifelerde de ünlü tablonun bir reprodüksyonunu bulacaksınız...

Mona Lisa, Floransa'da tekrar ele geçtikten sonra. Yanda, cüretkâr hırsız Vincenze Peruggia görülüyor.

Çalınan Tebessüm

22 AĞUSTOS 1911 günü Parisin bütün akşam gazeteleri, ikinci baskı olarak, kalın harflerle şu haberi yazıyordu: «Mona Lisa, Louvre Müzesinden çalındı. Çoktan beri görülmemiş bir skandal...»

«Mona Lisa» 21 ağustos sabahı kaybolmuştu. Bu meşhur 21 ağustos, çarşambaya isabet ediyordu. Çarşamba günü ise öteden beri ünlü müzenin kapalı olduğu gündü. O gün yalnız tabloların yeri değiştirilir, ufak tefek tamirat yapılırdı. Bekçiler bu boş günden istifade ederek, kâğıt oynarlardı. Hırsızın bütün bunları bilmesi gerekiyordu...

Paris basını bu olayı büyük bir skandal olarak dünyaya duyururken, Fransız başşehrinin polisi de bütün gücüyle cüretli hırsızın peşine düşmüştü.

Paris polisi hırsızlık masası mensuplarının bu konu ile ilgili olarak ele geçirdikleri başlıca ip ucu, müzenin yan kapılarından birine açılan bir merdivenin altında bulunan çerçeve ile, tablonun cam mahfazası oldu. Camın üstünde bir baş parmağın muntazam izi vardı. Ama, müzede çalışanlardan hiçbirinin parmak izi buna uymadı. Derken polis, gazetelerde çıkan bir haberden nem kaparak tahkikatı başka bir mecraya döktü, doğruca genç İspanyol ressamı Pablo Picasso ile, yakın dostu şair Appolinaire'in peşine düştü. Şairin sekreteri kısa müddet önce Paris gazetlerinden birine gönderdiği mektupta, son haftalar zarfında Louvre Müzesinden, kimseye sezdirmeden küçük biblolar çaldığını yazıyor, ispat olarak da bir heykelcik gönderiyordu. Bu minyatür heykelin çalındığını hakikaten kimse farketmemişti. Picasso ile Appolinaire'in atelyelerine yapılan âni baskınlarda geri kalan bütün heykeller ele geçirildi. Sekreter, bu kıymetli eşyaları Louvre'dan çaldığını söylemediği için Picasso ile Appolinaire kısa bir sorgudan sonra serbest bırakıldılar.

Ve; «Mona Lisa» nın izi böylece kayboldu, gitti...

Aradan tam 28 ay geçti. Flonransalı antikacı Alfredo Geri, bir sabah dükkânına girdiği zaman, masasının üzerinde Paristen postalanmış bir mektup buldu. Açıp okuyunca gözleri hayretten faltaşına döndü. Mükemmel bir İtalyanca ile yazılmış mektupta, kendisine «Mona Lisa» tablosu teklif ediliyordu. Tanınmış resim uzmanı, önce mektup sahibinin bir deli olacağına hükmetti, ama bir an düşündükten sonra eline kâğıt kalem alarak şu cevabı yazdı: «Teklifinizi ilgi ile karşıladım. Uffici Galerisi Müdürü ile ilk fırsatta Parise gelerek Mona Lisa'yı alacağım».

Floransalı antikacı bu mektuba hiçbir cevap alamadı, ama dört hafta sonra dükkânına, adının Leonardo olduğunu söyliyen bir şahıs gelerek «Mona Lisa» yı satmak niyetinde olduğunu bildirdi. Ancak bir şart koşuyordu: Resim, Uffici Müzesinde kalacak ve hiçbir surette İtalyadan dışarı çıkmıyacaktı. Floransalı tacir bir an önce bu büyük şaheseri görmek için sabırsızlanıyordu. Resmin nerede olduğunu sorduğu zaman: «Tripoli» otelinde cevabını aldı. Ertesi gün kararlaştırılan saatte, Uffici Müzesi Müdürü Poggi ile birlikte otelin yolunu tutan antikacı, İtalyan Maarif Vekâletini ve Floransa polis şefini durumdan haberdar etmeği de unutmadı. Tripoli otelinin etrafında gerekli emniyet tertibatı alınırken, odada meçhul şahsın karşısında merakla bekliyorlardı. Neden sonra antikacı Geri:

— Hadi bakalım... dedi. Çıkarın şu Mona Lisa'nızı da görelim!

Yabancı yatağın altından eski bir bavul çekerek açtı ve içinden çıkardığı kirli, yırtık gömlekleri, giyilmiş çorapları odanın ortasına saçtı. Geri, «Bir deli olduğunu zaten tahmin etmiştim» diye düşünürken meçhul şahıs eline aldığı tornavida ile bavulun taban kısmını açtı. İşte, Mona Lisa bütün haşmetiyle karşılarında yatıyordu...

On dakika sonra meçhul adam tevkif edilmiş, kelepçeler bileklerine geçirilmişti.

Yirminci yüzyılın en cüretli hırsızlık hikâyesi artık aydınlanmıştı. Vincenze Peruggia adındaki işçi Louvre'daki tamir işlerini üzerine almış bulunan bir inşaat şirketinde çalışıyordu. Vakadan altı hafta önce işinden ayrılmış, ama çarşamba günleri eski iş arkadaşlariyle çene çalmak için muntazaman Louvre'a gelmişti. Bekçiler bu bakımdan kendisini hâlâ yapı şirketinin işçisi sandıkları için şüphelenmiyorlardı. 21 ağustos sabahı da kimse şüphelenmemişti. Peruggia, civarda kimsenin bulunmadığı bir anda, Mona Lisa'yı halkasından çıkararak koltuğuna kıstırdığı gibi yan kapılardan birine koştu, çerçeveyi ve cam mahfazayı söküp atarak gözden kayboldu. İki yıldan fazla bir zaman Mona Lisa'yı, Louvre civarındaki küçük, kirli ve tahtakurusu dolu odasında, yatağının altında hapsetti.

Paris nihayet tekrar Mona Lisa'sına kavuşmuş ve bununla ilgili olarak da Fransız polisi büyük tenkide uğramıştı. Peruggia sabıkalı olduğu halde dosyasında ilmi esaslara dayanan bir parmak izi bulunmadığı için, hâdise bir tesadüfle ortaya çıkıncaya kadar aydınlanamamıştı. «Mona Lisa», Fransanın da ilmi şekilde parmak izi sistemini kabul ederek polis teşkilâtında yepyeni bir devrime yol açmış oldu.

1957 de Bolivyalı Villegas (solda), Fransız polisinin ikamet iznini uzatmamasını protesto maksadiyle Mona Lisa'nın yüzüne koskoca bir taş fırlatmıştı. Küçük yaralar alan Mona Lisa, üç günlük «tedaviden» sonra tekrar Louvre Müzesindeki yerine asıldı (üstte).

Hayat

MONA LİSA

LEONARDO DA VİNCİ (1452-1519)

DÜNYA ŞAHESERLERİNDEN REPRODÜKSYONLAR SERİSİ 3

Süpürmenin iki şartı: Açık pencere, ıslak süpürge.

Süpürgeniz Sizin İçin Tehlikeli Olabilir

Evimizin temizliğinde kullanacağımız vasıtaların en basiti olan süpürge, sessiz sedasız duruşu ile pek munis ve zararsız bir varlık gibi görünür. Gerçi iş görmediği zaman öyledir. Ama kullanılmıya başlayınca etrafına tehlikeler saçan bir silâh haline gelir. Egzama, anjin ve sebebi yakın zamana kadar bilinmiyen ürtiker hastalığının bu sessiz varlıktan geldiğini tahmin eder miydiniz? Aşağıdaki yazımızda size, en yakın hizmet arkadaşımız, fakat en mâsum yüzlü düşmanımız süpürgenin zararlarından bahsedeceğiz.

SÜPÜRGEYİ tanıtmağa hacet yoktur. Her ev kadınının elinden eksik etmediği bu dededen kalma temizlik vasıtasını hepimiz biliriz. Tavandaki örümcekleri, kanepelerimizin altındaki tozları, halılarımızın üstünü, hep bununla temizleriz. Bu temizliği yaparken hiç düşündünüz mü ki, astma, egzama, ürtiker gibi hastalıklar, hattâ nezle, halsizlik gibi arızaların sinüzite ve anjine çevirmesi, sırf bu temizlik merakının tatbikında, süpürgeyi usulsüz kullanmamızın neticeleridir. Bunu önlemenin çaresi, süpürgeyi zarar vermiyecek tarzda kullanmaktan ibarettir.

TOZ, NEFES DARLIĞI DA YAPAR

Astma denilen nefes darlığı, umumiyetle, insanın temas halinde olduğu bazı maddelere karşı olan bir nevi allerjisi, yani hassasiyeti neticesi meydana gelir. Bugün astması olan insanların yüzde ellisinin bu hastalığı sırf toz yutma yüzünden kazandıkları tesbit edilmiş bir hakikattir. Kanepenin orasını, mutfağın köşesini, şurasını burasını süpürürüz. Havaya kalkan toz bulutlarının içinde neler yoktur ki; kumaş liflerinden tutun, yiyecek kırıntılarına, tütün tanelerine ve hayvan tüylerine kadar bir yığın muzır ve zehirli maddeler ağzımıza, burnumuza dolar. Bunlar ağız vasıtasiyle teneffüs yollarına ve akciğerlere kadar girerler. Şayet bu maddelere karşı hassasiyetimiz varsa, husule gelen allerji bir astma kriziyle neticelenebilir.

SÜPÜRGENİN ÇIKARDIĞI TOZ EGZAMA VE ÜRTİKER DE YAPABİLİR

Birçok egzema ve ürtiker vakalarının menşei uzun zaman karanlık kalmıştı. Hastanın yediği gıdaların buna sebebiyet verdiği hükmüne varılır, bu suretle allerji ve ürtikerin tam mânasiyle tatmin edici bir izahı yapılamazdı. Avrupadaki bir allerji kongresinde yapılan bazı izahlardan sonra, allerjinin sadece yenilen yemeklerdeki ahenksizlikten doğma olmadığı, çok defa yutulan tozlarda mevcut toksik maddelerin buna sebebiyet verdiği kati olarak tesbit edildi. Yuttuğumuz tozlarda, onlara karşı allerjik olduğumuz bazı maddeler bulunuyorsa, teneffüs yolu ve akciğer vasıtasiyle kana karışan bu maddeler, cildimiz üzerinde bir takım değişiklikler meydana getirerek, ya egzama, veya ürtiker şeklinde ortaya çıkarlar.

TOZ, ANJİN, NEZLE VEYA SİNÜZİTİ BÜSBÜTÜN AZDIRIR

Süpürgenin kaldırdığı tozun marifetleri bu kadarla da kalmaz. Meselâ biraz üşüttünüz, nezleniz var. Bütün teneffüs yolları, boğazınız ve bronşlarınız her zamankinden çok daha fazla hassas demektir. İşte bu haldeyken tozlu bir yeri süpürürseniz, yahut o yer süprülürken havaya kalkan tozları görerek veya görmiyerek teneffüs eder veya yutarsanız, bu tozların ihtiva ettiği mikroplar boğaz ve teneffüs yollarına giderek, basit bir nezlenin sinüzite veya hafif bir boğaz ağrısının anjine dönmesini kolaylaştırır.

YERLERİ NEMLİ TALAŞ TOZU İLE SÜPÜRÜN

Süpürgenin tehlike ve zararları vardır diye her tarafı toz toprak içinde bırakacak değiliz tabii. Ne de olsa, sağlığın birinci şartı temizliktir. Elektrik süpürgesinin de her evde bulunmıyacağını hesaba katarsak, yine dededen kalma süpürgeye nasıl olsa muhtacız. Şu halde süpürgeyi mümkün olduğu kadar zararlı olmıyacak şekilde kullanmanın çaresine bakmalıyız. Bunun için yapılacak en mühim şey, süpürgeyi hiçbir zaman kuru olarak kullanmamaktır. Neresini süpüreceksiniz, oraya bir miktar ıslatılmış talaş tozu dökünüz. Bu talaş tabakası tozların üstünü örtecek ve havalanmalarına mâni olacaktır. Halınızı veya döşemelerinizi süpürürken talaş kullanamıyacağınız için, süpürgenin ucunu biraz ıslatmak yeter.

SÜPÜRÜRKEN PENCERELER AÇIK OLSUN

Zararsız süpürme işindeki ikinci kaide, süpürülen yerlerdeki bütün pencereleri açmaktır. Pencere kapalı iken süpürmek, tozdaki bütün mikropları yutmak için en mükemmel zemini kendi eliyle hazırlamak demektir.

NİNEDEN KALMA TÜYLERİ KALDIRIP ATIN

Toz almak için kullanılan tüy ve pomponlar tozu süpürgeden on kat beter ayaklandırır ve etrafa yayılmasına sebeb olur. Tüyle tozunu aldığınız yere birkaç dakika sonra bakın, ilk önce kaybolan bütün tozların tekrar yerlerinde olduğunu göreceksiniz. Tüy veya pomponla tozu alınacak yerler için temiz bir bez, hattâ biri biraz nemli diğeri kuru iki bez kullanmak çok daha fazla iş görür. Ama cilâlı ve boyalı satıhları ıslak bezle berbat etmemiye de dikkat etmek şartiyle tabii...

Görülüyor ki, yukarıda mâsum yüzlü düşmanımız derken, süpürgeye biraz da fazlaca iftira etmişiz. Zira onun zararlı olup olmaması biraz da onu kullananın elindedir. Derli toplu, titiz ev kadınının en yakın arkadaşlarından biri de süpürgedir. Ancak onu kullanmasını başaramazsanız o zaman size hakikaten bir düşman kadar zararı dokunabilir.

Eva Bartok Fırtınalı Hayatını Anlatıyor: YAŞASIN HAYAT

EVA aynı zamanda okula da devam ediyordu. Her akşam eve döner dönmez Erno'yu karşısında buluyor, hasretle sarmaş dolaş oluyorlardı.

Erno, arada sırada eve subay arkadaşlarını da davet ediyordu. Güzel bir sofra kuruyorlar, birkaç şişe de şarap temin ediyorlardı. İşte o zaman, evin içinde kahkahalardan, şarkılardan geçilmez oluyordu!

Eva'nın annesi bu vaziyetten memnun muydu? Ne münasebet! Zavallı kadının içi kan ağlıyordu. Fakat üzüntüsünü belli etmemiye çalışıyordu. Kızını neşeli gördükçe seviniyor, onun bu neşesini bozmak istemiyordu. İstemiyordu ama bu işin sonunda bir felâketin gizlenmekte olduğunu da seziyordu... Erno'yu oğlu gibi seviyordu. Mümkün olsa da kızını Erno ile evlendirebilseydi. Fakat bu imkân dahilinde görünmüyordu. Eva'nın babası Musevi idi ve aynı zamanda düğün masraflarını karşılayacak paraları da yoktu. Yüzbaşı da meteliğe kurşun atıyordu.

İşte tam o günlerde Alman orduları birdenbire Macaristanı istilâya başladılar.

Bir gün Eva'nın yanına gelen Erno dedi ki:

— Sevgilim, bütün Macar orduları Almanlara karşı koymak için hazırlanmış vaziyettedir! Muhakkak memleketimizi müdafaa edeceğiz!

Eva'nın gözleri yaşardı:

— Müdafaaya ne kadar devam edebiliriz Erno?...

— Yardım gelinceye kadar, sevgilim!

— Kimden gelecek bu yardım?...

Erno cevap vermedi. Bu suale hiçbir cevap verilemezdi. Eva'nın hıçkırıkları boğazında düğümlendi:

— Zavallı Macaristan!... Zavallı memleketim...

Evet, zavallı Macaristan! 1956 senesinde de yine korkunç bir istilâya mâruz kalan ve hiçbir yardım eli uzanmayan Macaristan...

Erno o akşam derhal kıtasına döndü. Aradan birkaç saat geçmeden küçük kasaba binlerce Alman askeriyle dolup taştı. Bu askerler nekadar genç çocuklardı. Hepsi daha on sekiz yaşlarında bile yok gibiydi. Koskoca Alman ordusu böyle ufacık çocuklardan mı teşekkül ediyordu?... Kulaktan kulağa dolaşan tüyler ürpertici vahşet bu gençlerin mi eseriydi?...

Ruslar da bir taraftan ilerlemekte devam ediyordu. Hitler ise geriliyordu. Londra Radyosunun ikide bir Rusları methetmesine rağmen Rus askerlerinin işgal ettikleri yerlerde işledikleri korkunç cinayetlerin haberleri her tarafa süratle yayılıyor, halk arasında dehşet ve korku yaratıyordu. Eva işte bu kargaşalık arasında okulu tekrar terketti.

Aradan birkaç gün geçmeden büyük felâket geldi çattı: Rus ordusu hududu aşmış, Macaristanı istilâya başlamıştı! Bütün yollar bir anda Batıya iltica eden muhacir kafileleri ile doldu. Eva ile annesi evle-

Benimle Hemen Evlenmezsen Tunanın Sularını Boylarsın

YAZAN: EVA BARTOK — ÇEVİREN: ADNAN SADRİ

rini terkedip Budapeşteye doğru yola çıktılar. Orada teyzeleri vardı. Onun yanına gideceklerdi...

Teyzeleri onları büyük bir heyecanla karşıladı. Hemen bir odaya yerleştirdi. Fakat bu evde fazla kalamıyacaklardı. Eva'nın babası Musevi olduğu için hem Eva, hem de annesi daimî şekilde takib ediliyorlardı. Teyzelerini de tehlikeye düşürmeleri doğru olmazdı.

Bir hafta geçmeden evden çıkıp ufak bir otele taşındılar. Çatı arasındaki bir boş odayı tuttular.

Budapeşteyi bir taraftan Almanlar, bir taraftan da Ruslar abluka altına almışlardı. Ne içeriden dışarıya, ne de dışarıdan içeriye kuş uçuruyorlardı. Yiyecek vaziyeti berbattı. Nerdeyse kıtlık başgösterecekti. Evaların yanlarındaki birkaç kuruş para da suyunu çekmek üzereydi! Parasız kalınca nerede oturacaklar, ne yiyeceklerdi?...

Bir taraftan şehrin bombardımanı da aralıksız devam etmekteydi. Sağda, solda bombalar patlarken Eva sığınağa inmiyordu. O mezar gibi yerde ölmektense oturduğu çatı odasında ölmeyi tercih ediyordu. Daha doğrusu, ölmeyi değil yaşamayı istiyordu!... Yaşamıya henüz başlamamıştı bile...

Bir sabah erkenden odalarının kapısı vuruldu. Bir Macar subayı Eva'yı istiyordu.

— Nüfus kâğıdınız, görebilir miyim?... dedi.

Eva'nın annesi kocasının vaziyetini meydana çıkaracak bütün evrakı ortadan yok etmişti.

Eva kekeliyerek cevap verdi:

— Nüfus kâğıdımız vardı ama, bu karışıklık arasında kaybetmişiz...

Subay kaşlarını çattı:

— Yarın akşama kadar onu bulacaksınız! Yoksa, aldığım emre göre, sizi götürmem lâzım gelecek!...

İşte şimdi pek berbat bir vaziyete düşmüşlerdi. Subaya gösterecek hiçbir evrak mevcut değildi. Otelden kaçmaları da imkânsızdı. Gidecek yerleri yoktu. Olsa bile, otel daimî surette kontrol altında bulunuyordu. Kapıdan çıkar çıkmaz yakalarına bir el yapışacaktı!

Ertesi günün akşamı gelip çattı.

Kapı tekrar hafif hafif vuruldu. Eva'nın annesi açtı. Aynı Subay:

— Nüfus kâğıtlarını buldunuz mu?...

— Hayır bulamadık.

— Öyleyse benimle geleceksiniz .. Ana kız arkaya oturdular...

Nereye gidiyorlardı? Niçin gidiyorlardı? Subayın sesi tekrar duyuldu:

— Haydi yürüyün bakalım!

Eva etrafına bakındı.

— Hayır, bir şey almanıza lüzum yok! İhtiyacınız olmıyacak!...

Ana kız tekrar biribirlerine bakıştılar. Sonra Eva önde, annesi arkada, evden çıktılar.

Aşağıda bir askerî araba bekliyordu. Subay, şoförün yanına yerleşti. Ana kız arkaya oturdular...

Askerî araba süratle hareket etti. Hızla ileri atıldı. Yollarda sıra sıra insan kafileleri, askerî birlikler, kamyonlar, otomobiller göze çarpıyordu. Hepsi meçhul bir istikamete doğru yol almakta idiler. Bir müddet konuşmadan gittiler. Şehir haricine çıkan bir yola saptılar. Hava da sislenmiye başlamıştı. Nihayet ortalık ilerliyemiyecek kadar bulandı. Askerî araba yavaşladı.

Subay, şoföre emretti:

— Kenara çekil, dur. Sonra kendine yiyecek bir şeyler bul. Bize de getir. Şu termosa da şarap doldur!

Şoför, arabadan atlayıp gitti. Subay hafifçe arkaya döndü.

— Avusturya hududundaki Köszeg kasabasına gidiyoruz dedi... Aldığım emir böyle!

Eva heyecanla sordu:

— Bizi de mi oraya götürüyorsunuz?

— Evet.

— Peki neden?...

Subay ters ters Eva'nın yüzüne baktı:

— Bana bak kızım, ben senin kim olduğunu gayet iyi biliyorum! Babanı da tanıyorum. Haftalardan beri seni takip ediyorum. Ağzını açmıya hakkın yok, anladın mı? Ortalığı biliyorsun. Şüpheli şahıslar birer birer kayboluyor. Hepsi kendilerini Tuna'nın buz gibi suları içinde buluyorlar! Ben büyük bir fedakârlığa katlanarak sizi buraya getirdim. Neden biliyor musun? Çünkü sana karşı derin bir sevgim var! Seni kurtarmak istiyorum! Kurtulman için de bir tek çaren var: Benimle evlenmek. Anladın mı? Benimle hemen evleneceksin!.. Yoksa Tuna'yı boylarsın.

Eva ansızın bir çığlık attı. Annesinin boynuna atılıp hıçkırmıya başladı:

— Anneciğim, anneciğim ... Şimdi ne yapacağım ben anneciğim?...

Annesi, kızını şefkatle kucakladı. Gözlerinde beliren incecik yaşlar sakin sakin akarken, Eva'nın saçlarını okşamıya başladı. Subay soğuk soğuk sırıtıyordu:

— Başka hiçbir çare yok madam! Kızınız benimle evlenirse ancak ölümden kurtulabilir!...

— Fakat o daha on yedi yaşına bile basmadı!

— Ne olursa olsun! Evlenme çağına çoktan gelmiş. Ben de Musevilerden nefret ederim ama nasıl oldu bilmem Eva'dan çok hoşlandım! Halbuki Yahudi düşmanıyımdır. Beni herkes bilir. Onları nerede bulsam yok etmiye çalışırım! Dua edin ki sizden hoşlandım. Bu sayede hayatınızı kurtaracaksınız. Sizin aslınızı benden başka bilen yok. Benden şüphelenmek de kimsenin aklına gelmez. Çünkü koyu Yahudi düşmanı olduğumu dünya bilir!

Eva, başını annesinin dizinden kaldırdı.

— Fakat sen beni daha tanımıyorsun bile!... Hiçbir yerde görmedin! Konuşmadın! Nasıl olur da evlenmiye kalkarsın?...

— Bu işin başka çıkar yolu yok! İstersen evlenme! Tuna uzakta değil! Biraz sonra oraya varmış olacağız. Düşünmek için beş, on dakika vaktin var. Hem ben seni neden tanımıyormuşum? On beş günden beri peşinde dolaşıyorum. Uzun uzun tahkikat yaptım. Babanı, dedeni öğrendim! Seni senden iyi tanıyorum!...

Bu sırada şoför gelmişti. Termosu subaya uzattı. Subay da Eva'ya ikram etti. Hep beraber birkaç lokma ekmek yediler. Şarap yudumladılar. Sis hafiflemişti. Yola devam edebilirlerdi. Şose üzerinde tekrar uçmıya başladılar.

Köszeg kasabasına varıncaya kadar kimseden ses çıkmadı. Eva kötü kötü düşünüyor, düşündükçe vücuduna ateşler basıyordu.

Köszeg'de subayın ufak bir vazifesi olduğu anlaşıldı. Bunu yapmak için oraya uğramıştı. Alelâcele bir pansiyon aradı. Üçü birden bir tek odaya tıkıldılar. Eva ile annesi bir kenardaki yer yatağına büzüldü. Subay da öbür kenardaki yatağa uzandı. Ortaya bir ip gerip üzerine çarşaf attılar.

O gece Eva heyecandan uyuyamadı. Kâbuslar içinde çırpındı durdu. Ertesi sabah kalktıkları vakit genç kızın bütün vücudunu kırmızı kırmızı lekeler kaplamıştı. Güçlükle bir doktor buldular. Doktor, bu kırmızılıkların asabiyet ve üzüntüden ileri geldiğini söyledi. İlâç verdi. İstirahat tavsiye etti.

O tek odanın içinde üçü beraber dört gün, dört gece kaldılar! Genç kız güçlükle kendini toparladı. Subay cevap bekliyordu. Ya evlenecek, ya Tuna'yı boylıyacaklardı!...

Bu günler Macaristan için en buhranlı devirlerdi. Herkes biribirini ele vermek için çalışıyor; baba oğluna, oğul babasına itimat edemiyordu. «Şüpheli» damgası vurulan kimseler kafile kafile Tuna nehri sahillerine götürülüyor, mezar kazma zahmeti olmasın diye, nehrin tam kenarına dikilerek kurşuna diziliyorlardı. Böylece cesetler doğrudan doğruya suya yuvarlanıyordu. Sonra da akıntıyla kaybolup gidiyordu. «Mavi Tuna» Macar gençlerinin kanıyla kıpkırmızı kesilmişti!... *(Devamı gelecek sayıda)*

EVA BARTOK *PIER ANGELI ile beraber oynadığı «S.O.S. Pasifik» filminde, genç kızlığından bugüne kadar erkekleri etrafında pervane gibi döndüren bütün dişiliği ile görülüyor.*

HER TANINMIŞ AŞÇI

Şöhretini yalnız san'atına değil, kullandığı malzemenin üstün kalitesine de borçludur. Bunun içindir ki, artık bütün ünlü aşçılar Ufa margarinini tercih ediyorlar. Ufa margarini bol vitaminli, sıhhî ve yüzde 100 saftır. Kendine mahsus tadı, kokusu ile Urfa yağı nefasetindedir, taklidi de imkânsızdır.

UFA MUTBAK MARGARİNİ

URFA YAĞINI ARATMAZ

YF

TURYAĞ MAMULÜ

BAKKALINIZDAN VEYA MİGROS'DAN İSTEYİNİZ

SU PERİLERİ İS

22 ve 23 ağustos geceleri ile 29 ağustos günü Hilton ve Lido yüzme havuzlarında su balesi gösterileri yapıldı. Gösterileri yapanlar, Refi' Deniz Spor Kulübü'nün davetlisi olarak Almanya'nın Münih şehrinden gelen «İsar Su Perileri» idi. Bu sahifelerdeki fotoğraflarda misafir yüzücülerin Hilton ve Lido yüzme havuzlarındaki çeşitli gösterilerini bulacaksınız.

Başlıklar Su Perilerinin kendileri, mayoları, büyük bir başarı ile yaptıkları gösterileri gibi cazip bir özellikleri de başlıkları idi.

TANBULDA

Ahenk Altta Isar Su Perileri takım halinde, yanda da gösterilerinden birinde. Müzik refakatinde yapılan bu gösterilerde Su Perileri sanki sert bir satıh üzerinde imişler gibi büyük bir kolaylık ve ahenkle hareket ediyorlar, müziğe uyuyorlardı. Programda, on ikilik gruplar halinde yapılan artistik yüzmeler ve çeşitli şekillerden meydana gelen gösterilerden başka bir ve iki kişilik oyunlar, trampleh atlamaları da vardı.

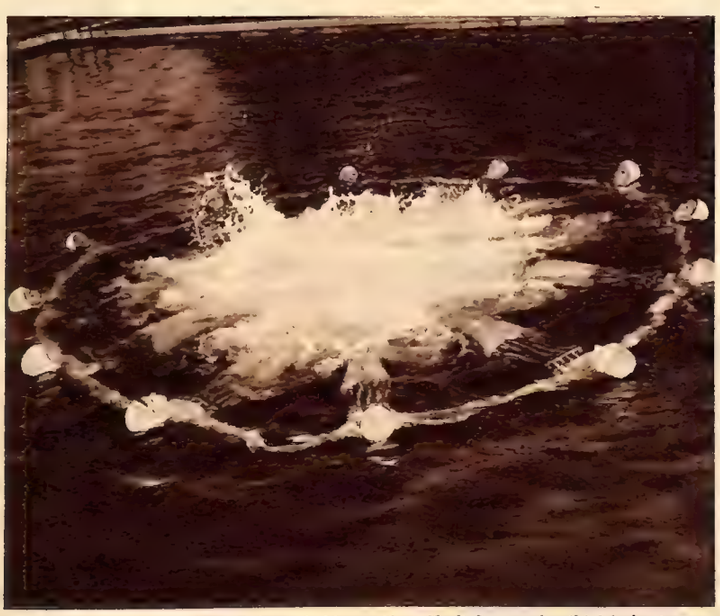

Çan Oyunları Alev Polonezi, Macar Kızı, Kedi Serenadı gibi isimler taşıyan numaralarından biri de yukarıda görülen Çan Oyunları idi.

Nil Dansı Başarılı gösterilerden biri de Nil Dansı oldu. Resim Ketelby'nin müziği ile yüzmeğe hazırlanan iki «Peri»yi gösteriyor.

FOTOĞRAFLAR : İNAL TENGİZMAN

KONTROLDA KULLANILAN TAVŞANLAR: Sayın Cumhurbaşkanımız Celâl Bayar, tavşanlar üzerinde yapılan pirojen testinde bulunmuş ve fabrika sahiplerinden Dr. İlhan Ulagay'dan bu konuda geniş izahat almıştır.

Yerli İlâç Sanayii Gelişiyor

Geçenlerde Topkapıdaki Dr. İbrahim Etem Ulagay ilâç fabrikasını ziyaret eden Cumhurbaşkanımız yerli ilâç sanayii hakkında geniş izahat almıştır. Fabrikanın atelye ve kontrol lâboratuvarlarını gezen sayın Celâl Bayar, tavşanlar üzerinde yapılan tecrübelerde bizzat bulunmuştur.

Antibiyotik ve diğer hayati ilâçların en modern usullerle imal edildiklerini ve her ilâcın mütehassıs elemanlar tarafından müteaddit kontrollardan geçirildiğini müşahede etmiş olan Cumhurbaşkanımız, şeref defterine «Gurur duydum, tebrik ve takdir ederim.» cümlesini kaydederek memnuniyetlerini ifade etmişlerdir.

56 yıllık mazisi olan ve en son sistem makineler ve sterilizasyon cihazlariyle techiz edilmiş bulunan Türkiyenin bu en büyük ilâç fabrikası, memleketimizin ilâç ihtiyacının mühim bir kısmına cevap vermektedir.

Müessese, tecrübelerde kullandığı kobay, beyaz fare, tavşan ve horozları modern üretme yerlerinde yetiştirir. Hususi evsafı haiz olmaları icabeden bu hayvancıklar sıkı bir seleksiyona da tâbi tutulurlar.

KENDİ KENDİNE SERVİS: İşçilerle yemek yiyen Sayın Bayar, müessesenin âdetlerine uyarak sıraya girmiş ve Amerikan usulü mutfaktan kendi yemeğini alarak işçilerle bir arada yemiştir. Cumhurbaşkanımızın bu hareketi işçiler arasında memnuniyet uyandırmıştır.

KULLANILIR MI, KULLANILMAZ MI? Her ilâcın terkibine giren iptidai madde, istenilen şartları haiz olup olmadığı bakımından kontrola tâbi tutulur. Müstahzarat haline konduktan sonra ayrıca gerek tesiri, gerekse muhteviyatı bakımından incelenir. Bu kontrollarla, o parti ilâcın kullanılıp, kullanılmıyacağı anlaşılır. Burada Sayın Celâl Bayar ve Tevfik İleri'yi bir test esnasında izahat alırken görüyorsunuz.

MİKROPLARI ÖLDÜREN ŞUA: Hayati önemi haiz ilâçları ihtiva eden ampuller ve antibiyotikler, «steril saha» tâbir edilen hususi seksiyonda, ultra-viole şuaları saçan lâmbaların altında doldurulur. Bu şualar mikropları öldürme hassasına sahip bulunduğu için, aynı zamanda, bu kısımlara giren hava da kendiliğinden sterilize edilmiş olmaktadır.

REKLÂM MORAN (RÖPORTAJ SERVİSİ)

YERDEN kalkıp benden ayrılmasını rica ettim. Ne gezer! O, hâlâ diz çökmüş vaziyette, eteğimi tutmuş yalvarıyordu. Ağzından kelimeler, bilmem nasıl söyliyeyim, bir tulumbadan akan sular gibi dökülüyordu. Gûya saadeti ve hayatı, dünya ve ahiretteki bütün ümitleri ve daha bilmem bir sürü şeyler hep ağzımdan çıkacak tek bir kelimeye bağlı bulunuyormuş! Buna benzer daha birçok lâflar etti. O saniyede kendimi toparlıyarak ona hatırlattım ki ben Ambros'a söz vermiş bir kızım. Ve ilâve ettim:

— Siz hiç kendi kendinizden utanmaz mısınız? Benim başka bir adamla evlenmeğe karar vermiş olduğumu bile bile bana nasıl böyle şeyler söylersiniz ve bu ne büyük cüret ve küstahlıktır?

Ona bunları söylediğim zaman, o bu sefer Ambros'u bana çekiştirmeğe başladı. Fena halde kızdım ve eteğimi elinden kurtararak şöyle bağırdım:

— Senden nefret ediyorum! Ambros'a söz vermemiş olsaydım bile seninle dünyada evlenmezdim. Hayır, dünyada senden başka bir erkek olmasaydı yine de seninle evlenmezdim. Senden nefret ediyorum, Mr. Jago! Nefret!

Nihayet kararımın ve sözlerimin ciddiyetine inanmıştı. Ayaklarımın önünden kalktı ve sonra birdenbire tekrar yere otururak:

— Söylenilmesi lâzım geldiğinden fazla söylediniz, dedi, hayatımı zehirlediniz. Şimdi artık benim dünyada ne bir ümidim, ne de bir emelim kaldı. Çiftlikle iftihar ediyordum Miss, yaptığım işlerle iftihar ediyordum. Yeğenlerinizin vahşi muamelelerine de katlanıyordum. Mr. Meadowcroft'un menfaatlerini elimden geldiği kadar koruyordum. Bunların hepsini sizin için yapıyordum. Naomi Colebrook, hep sizin için! Şimdi artık her şey bitti. Çiftlikteki hayatım da sona ermiş oldu. Bir daha benim tarafımdan rahatsız edilmiyeceksiniz. Hastalandıkları zaman dilsiz mahlûkların yaptıkları gibi bir köşeye çekilip saklanacak ve öleceğim. Yalnız bana son bir lûtufta bulununuz: Beni civar halkı için gülünç bir mevzu haline sokmayınız. Buna tahammül edemem. Düşüncesi bile beni deli eder. Bu gece size söylediklerimi hiçbir canlı mahlûka açıklamıyacağınıza dair bana söz veriniz. Bu söz, hayatını mahvettiğiniz bir adama verilmiş mukaddes bir söz olacaktır!

Gözlerimden yaşlar akarak ona, istediği sözü verdim. Evet, böyle oldu. Ondan nefret ettiğimi söylediğim zaman bu bahtsız adam için göz yaşı döktüğümü saklamıyacağım. Kadınların ne deli şeyler olduğunu bundan anlayınız, Mr. Lefrank! Biz kadınlardaki bu garip his nedir ki bizi daima erkeklere merhamet etmeğe zorluyor? Neyse, John Jago bana elini uzattı ve dedi ki:

— Ebediyen Allaha ısmarladık!

Ona şu cevabı verdim:

— Bana, istediğim bir sözü vermek şartiyle size elimi uzatırım. Sizden ri-

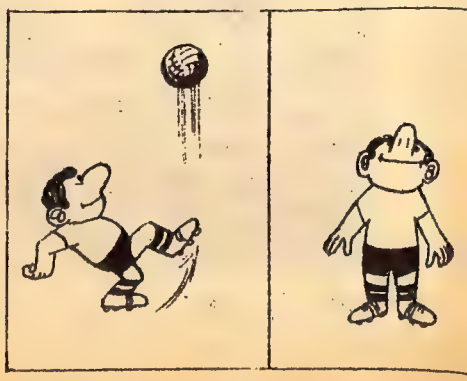

YAŞAYAN ÖLÜ

YAZAN: WILKIE COLLINS — ÇEVİREN: SÜREYYA S. BERKEM

10

cam şu: Çiftlikten ayrılmayınız. Siz gidecek olursanız amcam ne yapar? Burada kalınız ve benimle dost olunuz. Unutunuz ve affediniz, Mr. John.

İstediğim bir şeyi reddedemiyeceği için çiftlikten ayrılmıyacağına dair bana söz verdi. Ertesi sabah onu gördüğüm zaman da sözünü tekrarladı. Evet, ondan nefret etmekle beraber hakkını da vermem lâzım. Emindim ki ona iltifat ettiğim müddetçe John Jago çiftlikten ayrılmıyacaktır. Küçüklüğümde beni şeytana inandırmışlardı, Mr. Lefrank. Görüyorum ki bu inanış, birçok şeyleri izah ediyor. Meselâ, John Jago'yu izah ediyor! Onun nereye gittiğini bilseydim muhakkak onu geri getirir ve insafsız kardeşinin Ambros hakkında uyandırdığı şüpheleri izale ettirirdim. İşte, sizin için hazırladığım kalem burada duruyor. Bir ilân yazınız dostum Lefrank; ve bunu hatırım için derhal yapınız.

Sözlerini hiç kesmeden, kurulan bir zembereğin çözülüp bitmesini bekler gibi, onu bekledim. Artık söyliyecek bir şeyi kalmamıştı. Elime kalemi verdiği zaman, güya John Jago'nun canlı bir adam olduğuna inanıyormuşum gibi, oturup ilânı yazmaya başladım.

Eğer karşımdaki Naomi'den başka biri olsaydı, bu meselede edindiğim kanaatin hâlâ değişmediğini açıkça söyliyebilirdim. Eğer kireç kuyusunda tafsilâtını öğrendiğimiz kavga cereyan etmeseydi, John Jago'nun Naomi tarafından ümitsizliğe düşürülmüş olmasından doğan büyük bir yeis neticesinde ortadan kaybolduğuna kolaylıkla ben de inanabilirdim. Penceremin altında şahidi olduğum çekişmede, Silas'ın hakaretlerine ve alaylarına karşı çaresiz kalan John Jago'nun Naomi ile hiç bir ilgisi olmadığını söylemesinin de bu âni kayboluşa müncer olabileceği düşünülebilir. Ama dediğim gibi, şayet kireç kuyusu hâdisesini bilmeseydik. Fakat bu hâdiseyi öğrendikten sonra, onun hâlâ sağ bulunduğuna dair Ambros'un hikâyesine insanın pek inanacağı gelmiyor.

Ben bunun böyle olduğuna işin başlangıcından beri inanmış bulunuyordum ve hâlâ da aynı fikirdeyim. Şayet Ambros'un savunma sadedinde söyledikleriyle, Silas'ın itirafnamesindeki hikâyeden hangisinin daha akla yakın olduğuna dair benden bir fikir sorulsaydı, istemiye istemiye ve büyük bir üzüntü duyarak, ikincisinin doğruluğuna hükmederdim.

Bunu Naomi'ye söyliyebilir miydim? Bir tane değil, elli tane ilân yazardım da yine bu kanaatimi ona söyliyemezdim. Siz de benim gibi ona düşkün olsaydınız ancak böyle yapardınız.

The Morwick Mercury gazetesine verilmek üzere aşağıdaki ilânı yazdım:

«Cinayet. — Birleşik Amerikada çıkan bütün gazete sahiplerinin aşağıdaki ilânı basmaları rica olunur: Morwick Çiftliği sahiplerinden Ambros Meadowcroft ile Silas Meadowcroft, şimdi ortadan kaybolmuş bulunan John Jago'yu öldürmüş olmak suçu ile muhakeme edilmek üzeredirler. John Jago'nun yaşadığına dair bilgi verebilecek olanlar, adlî bir hatanın önüne geçecek ve iki mâsum hayatı kurtaracaklardır. Jago, beş fit ve dört inç boyundadır. Uzun boylu ve zayıftır. Son derece solgun çehrelidir. Gözleri kestane renginde ve parlaktır. Yüzünün alt kısmı sık ve siyah bir sakal ve bıyıkla örtülüdür. Çekingen bir tavrı ve sâf bir görünüşü vardır.»

İlânın altına tarih ile adres de ilâve ettim. O akşam uşaklardan biri atla Narrabee'ye giderek ilânı, ertesi günkü sayıda çıkmak üzere, gazete idarehanesine verdi.

Gece birbirimizden ayrıldığımız zaman Naomi, eskisi gibi şen ve neşeli görünüyordu. Âdeta kendine gelmişti. Neticeden emin bulunuyordu. Ayrılacağımız sırada, her zamanki açık kalbliliğiyle, bana dedi ki:

— Beni üzüntüden kurtardınız. Bilmezsiniz ne kadar müsterihim. Şimdi bu ilânı bütün gazeteler nakledecek ve John Jago da, daha hafta sona ermeden, meydana çıkacaktır.

Gitmek için döndü ve sonra tekrar yanıma gelerek kulağıma:

— O itirafnameyi yazdığından dolayı Silas'ı hiçbir zaman effetmiyeceğim, diye fısıldadı, Ambros'la aynı tavan altında bir daha yaşayamıyacaktır. Şayet yaşıyacak olursa... Bilmem ne diyeyim? Evet, o zaman ben de katiyen ona varmam! Kararım budur.

Bu sözlerle benden ayrıldı. Uykusuz geçen saatler zarfında zihnim, onun bu son kelimeleri üzerinde durmuştu. Hangi şartlar altında olursa olsun onun Ambros'la evlenmek ihtimalini uzaklaştıran keyfiyet, ne saklıyayım, bende gizli gizli hâsıl olmaya başlıyan birtakım ümitleri canlandırıyordu. Ertesi sabah gelen posta, bana iş hakkında bir mektup getirdi. Yazıhanemdeki kâtip, mahkemeler açıldığı zaman orada bulunup bulunamıyacağımı benden soruyordu. Ona verdiğim cevapta: «Dönüş tarihini tesbit etmek hâlâ kabil olamamaktadır.» dedim. Cevabımı yazarken Naomi, odamda bulunuyordu. Eğer ona hakikati söyleyip de «bu mektuptan siz sorumlusunuz!» demiş olsaydım acaba bana ne cevap verirdi?

Bölüm X
BİR İTİRAF DAHA!

Şimdi Morwick Çiftliğinde zaman meselesi büyük bir önem kazanmış bulunuyordu; altı haftaya kadar Narrabee'de ağır ceza mahkemesi bu dâvayı ele alacaktı.

Bu müddet içinde ehemmiyeti haiz hiç bir olay cereyan etmedi.

John Jago'ya ait ilân etrafında birçok saçma mektuplar geldiyse de bunların hiç biri bu adama dair kesin bir bilgi ihtiva etmiyordu. Kaybolan adam hakkında en ufak bir iz bulunamadı. İddia makamının, adamın kireç kuyusunda eriyip hallolmuş bulunduğu hakkındaki görüşünü çürütecek en ufak bir emare bile elde edilemediğine göre, iddianın isabeti meydana çıkmış oluyordu. *(Devamı gelecek sayıda)*

GÖNÜL POSTASI

Bir okuyucumuz yazıyor:

«Sevdiğim kızı babası bana vermedi. Kızla beraber kaçıp vaziyeti emniyet müdürüne anlattık. Yaşı küçük olduğu için kızı babasına teslim ettiler. Şimdi babası kızı başkasiyle evlendirmek istiyor. Bana ne tavsiye edersiniz?»

Size tavsiyemiz: Bu vaziyet karşısında kızın babasına gidip kendinizin iyi bir damat olacağınıza onu inandırmıya çalışmaktır. Sizin nenizi beğenmiyorsa onu ıslah edeceğinizi kendisine söyleyiniz.

—

Bir okuyucumuz yazıyor:

«35 yaşındayım. Bu yakınlarda bir kızla tanıştım. Onunla evlenmek istiyordum. Araya birçok girenler oldu. Bu yüzden vazgeçmek istiyorum. Siz buna ne dersiniz?»

Biz, «Hayırlısı olsun!» deriz.

Eşiniz için ördüğünüz kazağın iç tarafına birkaç güzel söz dikin. Resimde görüldüğü gibi iki kelime yeter: «Seni seviyorum». Giydiği zaman size karşı duyduğu yakınlık büsbütün artar.

Edirneden yazılıyor:

«Babam ile ağabeyim beni sevmediğim bir kızla evlendirmek istiyorlar. Ben bu kızı sevmediğim için evlenirsem mesut olamıyacağımdan korkuyorum. Fakat onların da tesiri altındayım. Ne yapayım?»

Sevdiğiniz bir kızla evlenmeniz tabii daha doğrudur. Babanızla ağabeyinizden sizi zorlamamalarını isteyiniz. Atasözü «Zorla güzellik olmaz» demiyor mu?

—

Ankaradan yazılıyor:

«Annem küçük kardeşimle birlikte komşumuzun kız çocuğunu bir defa emzirmiş. Fakat kız bu sütü almamış, istifrağ etmiş. Şimdi bu kızla ben evlenmek istiyorum. Fakat «O senin süt kardeşindir, evlenmenizde mahzur vardır» diyorlar. Hakikaten mahzur var mıdır?»

Kanuni bir mahzur yoktur. Hele annenizin sütünün sadece ağzına dokunmuş olması bu kızı sizin süt kardeşiniz yapmaz.

—

Samsundan yazılıyor:

«Sevdiğim kız öldü. Ailem bana yeni bir kız buldu. Bu kızın bazı huyları benim ölen sevgilimin huylarına benziyor. Bununla evlenirsem mesut olabilir miyim dersiniz?»

Ölen sevgilinizi eğer o huyları yüzünden sevmişseniz aynı huyları taşıyan bir kızı bulmak sizin için bir talih eseridir. Şayet diğer huyları da iyi ise niçin mesut olmıyasınız?

Adanadan yazılıyor:

«Leylâ ile Mecnunun muratlarına eremiyerek fânî hayata veda ettiklerini, fakat onların öbür dünyada tekrar biribirlerine kavuştuklarını söylerler. Bunun aslı var mıdır? Hattâ gökte iki yıldız yan yana durduğu zaman bunlardan birinin Leylâ, öbürünün Mecnun olduğu rivayet edilir. Bu doğru mudur?»

Leylâ ile Mecnun bir hikâyedir, bu hikâyenin kahramanları hakikaten yaşamamışlardır. Onun için akıbetleri hikâyede nasılsa öyledir. Yan yana duran yıldızlardan birine Leylâ, öbürüne Mecnun denmesi de güzel bir yakıştırmadır.

—

Şişliden bir hanım okuyucumuz yazıyor:

«Altı ay kadar evvel bir Türk genci ile tanıştım. Ben aslen Rum kızıyım, fakat Türklere karşı büyük bir sempatim vardır. Bir Rum genci ile de sözlüyüm, fakat onu sevmiyorum. Asıl sevdiğim Türk gencidir.

«Sevgilim babasına vaziyeti açtı. Babası Rum olduğum için «Hayır!» dedi. Halbuki ben Müslüman olmıya da razıyım. Yalnız sevgilim kazandığı 500 lira ile geçinemiyeceğimizden korkuyor. Benim çalışmama da katiyen razı değildir. Siz ne dersiniz?»

Delikanlının babasını razı etseniz tabii daha iyi olur. 500 lira ile geçinmiye gelince, bunu ancak siz takdir edebilirsiniz.

—

Adapazarından yazılıyor:

«Ailem beni halamın kızı ile evlendirmek istiyor. Kızın annesi ve babası buna razı. Halbuki ben akraba olmıyan bir kızla evlenmek istiyorum. Fakat tanıştığım kızlara bir türlü ilânı aşk edemiyorum, korkuyorum. Acaba siz buna ne dersiniz?»

Tanıdığınız kızlara ilânı aşk etmekten korkmakta haklısınız. Halanızın kızı yerine akraba olmıyan bir kızla evlenmek istemekte de haklısınız. Şimdi yapacak tek şey tanıdığınız kızlara değil, âşık olduğunuz bir kıza, onun kızmıyacağını anladığınız bir zamanda hislerinizi anlatmaktır.

—

Bafradan yazılıyor:

«20 yaşlarında bir gencim. İlk tanıdığım kızı ilk anlarda çok seviyordum. Fakat aradan zaman geçince başka bir kızı sevmiye başladım. Bir müddet sonra ondan da soğudum. Şimdiye kadar böyle birkaç kız sevdim. Bugün ise kalbim boş. Acaba hakikaten âşık olmadım mı?»

Hayır! Daha olmamışa benziyorsunuz!

—

Bir okuyucumuz yazıyor:

«Bir köylü çocuğuyum. Tahsilim yüksek değilse de orta sayılır. Ailem namuslu bir köylü kızı ile evlenmemi istiyor. Ben ise şehirde veya hiç değilse küçük bir kasabada namuslu bir aileye mensup bir kızla evlenmek istiyorum, ne dersiniz?»

Tahsiliniz orta derecede olduğuna göre yaşayışınızı bir köylü kızından çok daha yüksek seviyede tutacak, zevklerinize biraz daha yaklaşacak, hiç olmazsa ilkokulu bitirmiş, kasabalı bir kız almanız doğru olur.

MAGGY ROUFF'UN 1959-60 Modelleri

Paris muhabirimiz Gülgün Üstündağ bildiriyor.

34. sayımızda moda mevsimini parlak bir şekilde açan Maggy Rouff'un en son defilesinden intibalarımı bildirmiştim. Bugün ünlü moda evinin 1959-60 sonbahar ve kış kreasyonlarını sunuyorum. Maggy Rouff, yeni mevsimde karşımıza yepyeni bir çehre ile çıkıyor. Modellerinde dar bir silüet ve «Zeytin» biçimi hâkimdir. İkisi birleşerek Maggy Rouff koleksiyonunun başlıca özelliği olan «Uzun Beden» i meydana getiriyorlar. Kollar ve yakalar çok geniştir. Tayyörler daha ziyade, kemerli uzun ceketler ve çok dar eteklerden meydana gelmektedir. Etek boyları daha uzamıştır. Mantoların omuz kısımları yaka, roba ve eşarplarla geniş tutulmuştur. Geniş kollarda, gene geniş kol kapakları, drapeler kullanılmıştır. Gece ve öğleden sonra elbiseleri bu sene daha geniştir. Bunlarda beden uzundur. Elbiseler kalçaya hafif oturtulmuş, aşağı doğru da «Zeytin» biçiminde hafifçe kabartılmıştır. Dekolteler daha ziyade oval ve çok geniştir. Maggy Rouff bu koleksiyonunda kumaş olarak daha ziyade tüvid kullanmıştır. Bazı modellerine de tüvid ile şifon ve saten karıştırmıştır. Ayrıca tiftik ve kalın ipekliler de revaçtadır. Kürkle duble edilmiş geniş eşarplar, gece için tilki kürkü ile süslenmiş mantolar, geniş bilezikler, gümüş ve plastronlar Maggy Rouff'un modellerinde yenilik olarak göze çarpmaktadır.

1 «Zeytin» biçiminde eteği olan bir elbise. Bel tamamen kesiksizdir. Kollar japone, dekolte ise göğüs altına kadar ayrıktır. Yanlarda iki kesik cep vardır.

2 Tüylü kumaştan bir manto ve elbise. Yakasız ve dar etekli olan elbisenin eteğindeki bantlar ve kemer aynı kumaştan, fakat tüyler enine gelmek suretiyle yapılmıştır. Piyedöpul yünlüden yapılan manto ise çok geniş kollu ve geniş devrik yakalıdır. Mantonun gevşek bir kemeri ve aşağıda önde iki iri düğmesi mevcuttur.

3 Tüvid ve saten kumaştan bir tayyör. Ceket uzundur. Kenarına saten geçirilmiş ve düğmeler de satenden yapılmıştır. İçine giyilen blûz da aynı satenden tünik biçimindedir. Etek çok dar ve geçen yıla nazaran biraz daha uzundur.

4 «Zeytin» biçiminde etekli küçük bir elbise daha. Kesiksiz ve az oturmuş olan beden kalça üzerine kadar uzanmaktadır. Kalça üzerindeki kuptan çıkan büzgüler, eteğin aşağı kısmını hafifçe bollaştırarak zeytin biçimini meydana getirmektedir.

5 İki taraflı olarak giyilebilen bir manto. Dışı siyah yünlü, içi ise tiftik kumaştan yapılmıştır. Dışa dönen yaka ve geniş kol kapakları da tiftiktendir. İç tarafı giyildiği zaman yaka ve kol kapakları siyah yünlü olmaktadır. Boyunda tek düğme ile iliklenmektedir.

30 seneden beri Hollywood şöhretlerinin terziliğini yapan Paramount Stüdyosu Kostüm Bölümü Şefi anlatıyor:

YILDIZLARI GİYDİRİYORUM

Eski Elbiseleriyle Günün Modasına Uyabilen Yıldız

Yazan: EDITH HEAD — Çeviren: ADNAN ERİM

ELIZABETH TAYLOR'un filmde giyeceği elbiseler arasında bir gece elbisesi vardı. Deseni, görülmemiş güzellikte idi: Beyaz tül üzerine kadife menekşeler büyük bir titizlikle işlenmişti. Liz bunu giyince herkesin gözleri kamaştı! Genç artist bir taş bebekten daha güzel olmuştu!...

Bir balo sahnesi münasebetiyle, siyah kadife bir tuvalet hazırlamıya başlamıştık. Üzerine, çekirdek şeklinde mücevher işlenecekti.

Kumaş biçildi. Teyellendi. Elizabeth'in arkasına giydirildi. Omuzları, beli fevkalâde bir şekilde oturuyordu. Taylor, aynanın karşısına geçip uzun uzun baktı:

— Bel kısmını biraz daha dar yapalım Edith!... demesin mi!

— Ben zaten daraltmıştım... dedim.

— Ne olur, biraz daha daraltsanız...

O zamanlar belinin kalınlığı altmış santimi geçmiyordu. Böyle olduğu halde hâlâ «biraz daha inceltmek» ten bahsediyordu! Kırılmasın diye darlaştırır gibi bir şeyler yaptık. Elbiseyi tekrar giydi. Bu sefer fevkalâde beğendi...

Şunu da söylemek lâzımdır ki, Liz çocuk olduğu halde hiçbir zaman çocukça şımarıklıklar yapmıyordu. Meselâ, artist oldu diye gururlanmıya, etrafındakilere yüksekten bakmıya kalkışmıyordu. Bir taraftan da okula gidiyordu. Son senesiydi. Mezun olmıya çalışıyordu. Hattâ, ikide birde öğretmenini alıp stüdyoya, atelyeye getiriyor, elbiselerini gösteriyordu.

Aynı zamanda da film çevrilmekte idi. Yarısına gelince Elizabeth okuldan mezun oldu. Bunun şerefine bir toplantı tertip ettik. Yedik, içtik, dansettik. O kadar yemiştik ki, ertesi gün ağzımıza bir lokma ekmek koyamadık. O kadar dansetmişiz ki, o akşam ayakta duracak halimiz kalmadı.

Film çevrildiği esnada hayretimi mucip bir şey vardı: Elizabeth kamera karşısına çıkarken hiçbir zaman korku hissetmiyor, rollerini yaparken de hiçbir şekilde zorluk çekmiyordu. Sanki kırk yıllık artistti. Hareketleri gayet serbest, konuşması heyecansız ve tabiî idi...

Aradan seneler geçti. Baş kadın artistin Vivien Leigh olacağı bir filmin hazırlığına geçildi. Fakat nasıl oldu bilmem, Vivien, mühim bir sebepten dolayı gelemedi. Onun yerine Elizabeth Taylor'u aldılar... Sevimli artistle çeşit çeşit elbiselerin provalarına başladık.

Liz artık büyümüş, kocaman bir kadın olmuştu. Hattâ evlenmiş, ayrılmış, sonra bir daha evlenmişti... İkinci kocasından bir çocuğu vardı. Birkaç sene içinde mesleğinde fevkalâde ilerlemiş, en şöhretli artistler seviyesine ulaşmıştı. Giyim mevzuunda ise çocukluktan eser kalmamıştı. Eskisine nazaran daha ağır elbiseleri tercih ediyor, onları kendisine yakıştırmasını da gayet iyi biliyordu...

■

Bir çocuk kadar mâsum yüzlü June Allyson'la ilk defa «Strategic Air Command» (Stratejik Hava Komutanlığı) filminde karşılaşmıştım. Bir pilotun karısı rolünü oynuyordu. Elbiseleri gayet sade idi. Ekseri sahnelerde kazakla pantolon giyiyordu. Yalnız bir tek sahne için gece elbisesi hazırlamak icabetti. Provasını yaptık, diktik.

June elbiseyi üzerine giyip aynanın karşısına geçti.

— Ben böyle elbiseler giymem Edith... dedi.

— Neden June?

— Böyle elbiseler bana yakışmaz da ondan...

Aynanın karşısında sağa sola döndü:

— Şu omuzlara bak, nasıl düşüyor... Hele yakası... Aşağılara kadar sarkıyor... Ense de berbat...

Biz de onun söylediği yerlere dikkatle bakıyorduk. Hiçbir yerinde en ufak bir kusur göremiyorduk. Üstelik, gece elbisesi kendisine o kadar da yakışmıştı ki!... Kumaş, beyaz İsviçre organzası idi. Üzerinde çilek kırmızısı ince uzun çizgiler vardı. Bulunmaz bir desendi bu. Kim görse imreniyordu.

— Dur bakalım June... dedim, madem ki, beğenmiyorsun, bir yerinde ufak bir değişiklik yapalım...

— Neresinde yapacaksın Edith?...

— Hele bakalım. Elbette bir yerini bulacağız...

Beğenmediği omuzlarını ve yakasını gözünün önünde baştan başa söktüm. Biraz derleyip toplıyarak tekrar diktim. Arkasına giydirdim. Aynanın karşısına geçti:

— Eline sağlık Edith!... dedi. Şimdi tam istediğim gibi olmuş!

Hakikaten eskisinden iyi olmuştu. Fakat, görseniz, o kadar hafif bir değişiklik yapmıştım ki, bir santim ya toplanmış, ya toplanmamıştı...

June Allyson, ağır gece elbiselerinden korkuyordu. Onların kendine hiç yakışmıyacağını zannediyordu. Bu mevzuda tecrübesi yoktu. İtimadı da yoktu. Kendisine hak veriyordum. Her elbiseyi arkasına takıvermek istemiyordu. Çünkü biliyordu ki, elbise insanın şahsiyetini aksettiren bir aynadır. Bu aynayı kendi lehine kullanmak istiyordu...

Ufak tefek bir kızdı. Fakat cazipti. Bakışları cazip, gülüşleri cazip, her şeyi cazipti. Perdede olduğu kadar, hususi hayatında da cana yakın bir kızdı...

■

Şimdi gelelim Katherine Hepburn'e... Üzerine yakışacak bir elbiseyi ondan iyi bilen, ondan iyi anlıyan bulunmazdı. Modaya tâbi değildi. Yeni moda elbiseler icat edildikçe elbiselerini değiştirmiye lüzum görmezdi. Eskiden yapmış olduğu kıyafetleri giymekte devam ederdi. Fakat yine de en son modaya uygun olarak giyiniyor hissini verirdi! Hiç kimsenin «eski moda giyiniyor» demiye dili varmazdı. Kendine mahsus bir usul, bir teknik keşfetmişti. Bu da, müstakil şekilde giyinmek, başka kimseye benzememekti.

En ziyade tercih ettiği kıyafetler, kapalı yakalar; arkadan epey aşağıya inik bel çizgileri; kalçaları bol, paçaları dar uzunca pantolonlardı. Sevdiği renkler ise gri, soluk limon sarısı, beyaz ve bej idi. Erkek gömleği biçiminde gömlekler giymekten hoşlanırdı. Akşam kıyafetleri ise sade şekilde biçilmiş, fakat ağır ve zengin kumaşlardan yapılmış kolsuz, kuşaksız elbiselerdi. Onun giyinişlerinde, ilk bakışta bir sadelik ve kibarlık göze çarpardı.

Ona elbise biçmek fırsatını ilk defa «The Rainmaker» (Yağmurcu) filminde elde etmiştim. Ben onun provasını yapacağım yerde o kendi kendinin provasını yapmıya başlamıştı.

— Edith, ben elbiselerin pratik bir şekilde yapılmasını severim... demişti.

Sonra eline makası alıp bana ders vermiye koyulmuştu. Hakikaten terziliğin en ince noktasını gayet iyi biliyordu. Meselâ, hoppa bir kız rolü yapacaksa kolu ona göre kısaltıyor, acayip görünmek istiyorsa pantolonun veya eteğin boyunu normalden fazla uzatıyordu. Bel kısmı için de böyle düşünüyordu. Oynıyacağı role göre, ya fazla dar, veya fazla geniş bel yaptırıyordu.

■

«Separate Tables» (Ayrı Masalar) isimli filmin hazırlanması başlamıştı. Alelâcele elbise dikilecekti. Baş artist Rita Hayworth idi. Ertesi sabah stüdyoda kendisinin rejisörü ile benim iştirak edeceğim bir toplantı yapılacaktı. Filmin mevzuu akşam üzeri saat altıda bana verilmişti. Atelyeyi kapatıp eve gidince hemen okumıya başladım.

Rita Hayworth ile henüz tanışmış değildim. Sadece muhtelif fotoğraflarını görmüştüm. Bu fotoğrafların hepsinde giymiş olduğu elbiseler dünyanın en şık kıyafetleriydi. Rita'yı, Hollywood'un pek büyük artistlerinden biri olarak düşünüyordum. Cazip ve bütün erkekleri pervane gibi etrafında döndürebilecek kudrete malikti. Bir aşk ilâhesiydi. Dünya gazeteleri bugün ondan bahsediyorlardı.

Ertesi sabah evden erken çıkmış, elimden geldiği kadar şık olmıya gayret etmiştim. En sevdiğim tayyörü giymiş, en yüksek ökçeli pabuçlarımı ayağıma takmıştım. Bunlar, beni fena halde rahatsız ediyorlardı. Fakat bu rahatsızlığa çaresiz katlanacaktım... Ellerimde süet eldivenlerim vardı. Başımdaki şapkayı da görseniz beğenmemezlik etmezdiniz doğrusu!...

İşte böyle bir kıyafetle stüdyoya vardım. Bir koltuğa ilişir ilişmez salonun kapısında Rita Hayworth göründü. Üzerinde kısa kollu beyaz bir gömlek, onun altında «blue jean», ayağında da tenis ayakkabıları vardı. Gülümsiyerek yanıma yaklaştı.

(Devamı gelecek sayıda)

Sayısız aşk maceralarının kahramanı Rita Hayworth, Edith Head'in çekingenlik duyduğu nadir yıldızlardandı.

ÖNÜMÜZDEKİ İKİ ÇEKİLİŞTE:

1.130.000

LİRALIK İKRAMİYELER

BİR KİŞİYE
100.000 LİRA

BİR KİŞİYE DAHA
100.000 LİRA

15 KİŞİYE BİRER
APARTMAN DAİRESİ

3220 KİŞİYE
360.000
LİRALIK ÇEŞİTLİ PARA İKRAMİYELERİ

HER
100 LİRAYA
AYRI BİR
KUR'A NUMARASI

YAPI ve KREDİ BANKASI

Hayat
Sinema Albümü

30 EYLÜLDE ÇIKIYOR

● Aynı şeyleri Philip de hissetmiyor muydu?... Hissediyordu ama, Anna'ya evli olduğunu, karısından ayrı yaşadığı halde boşanmadığını söyliyemiyordu. Bir cumartesi günü buluşarak, başbaşa kalmak, rahat rahat konuşmak istediler. Thames'deki gezintiyi Anna hayatında unutamıyacak. Çok mesuttu... Philip'e delice âşık olmuştu.

INGRID BERGMAN VE CARY GRANT'IN OYNADIKLARI
CÜRETKÂR ÂŞIK
FİLMİNİN RESİMLİ HİKAYESİ HAYAT SİNEMA ALBÜMÜNDE

● Babette oraya gittiği zaman kimseyi bulamadı. Kendisini, yüzleri gözleri boyalı, kalabalık ağızlı kadınlar karşılamışlardı. Çobansız keçiler gibi gürültü ediyorlardı...

BRIGITTE BARDOT'NUN EŞİ JACQUES CHARRIER İLE BİRLİKTE ÇEVİRDİĞİ
BABETTE HARBE GİDİYOR
ADLI FİLMİN HİKAYESİ HAYAT SİNEMA ALBÜMÜNDE.

Hayat Sinema Albümünde Amerikan, Fransız, Alman ve İtalyan sinemalarının en genç kabiliyetleri ile, yılların unutturamadığı beyaz perde şöhretlerini bulacaksınız.

Hayat Sinema Albümü Türk sinemasının geçen mevsimdeki ve yeni mevsimdeki panoramasını veriyor.

Hayat Sinema Albümünde günün en popüler yıldızlarının büyük tabloları: Gina Lollobrigida, Jacques Charrier, Brigitte Bardot, Claudia Cardinale, Tab Hunter, Belinda Lee, Tony Curtis, Sophia Loren ve Audrey Hepburn.

HAYAT SİNEMA ALBÜMÜ
SİNEMA DÜNYASINI EVİNİZE GETİRECEKTİR

30 EYLÜL
ÇARŞAMBA GÜNÜNÜ BEKLEYİNİZ.

SİNEMA

PARİSTEN HABERLER

Brigitte Bardot gelecek yılın başında başlıyacak olan bir dünya seyahatinin hazırlıkları ile meşgul... «Benimle danseder misiniz?» filminin sevimli kahramanı Brigitte böylece emin adımlarla şöhretini perçinlemiye doğru giderken, Paris stüdyolarında B. B. nin öncülük ettiği nesil içinden her gün yeni bir yıldız parlıyor.

BRIGITTE BARDOT: PROPAGANDA TURU — Gelecek yılın başında Brigitte Bardot, Fransız sinemasının propagandasını yapmak üzere bir dünya seyahatine çıkacaktır. Hatırlarda olduğu gibi, üç yıl önce aynı geziyi Martine Carol yapmış ve Christian Jaque ile birlikte Türkiyeden de geçmişti. Brigitte Bardot'nun da Türkiyeden geçeceği, oradan Hindistan, Japonya, Tahiti, Güney Amerika, Iskandinavya yolu ile seyahatine devam edeceği bildirilmektedir. Sevimli aktrise bu seyahatinde, eşi Jacques Charrier ve son filmindeki partöneri Henri Vidal refakat edecektir.

JULIETTE MAYNIEL — Bu yılki Milletlerarası Berlin Film Festivalinde birincilik kazanan «Les Cousins» (Yeğenler) adlı filmin sinema dünyasına tanıttığı Juliette Mayniel'e Fransız sinemacıları «istikbalin Danielle Darrieux'sü» diyorlar. Bu film ile ilk defa perdede görünen Juliette henüz yirmi yaşında. Daha önce sekreterlik ve kapak modelliği yapmış. Bu mevsim «La Nuit Des Traqués» adlı yeni bir filmde görülecek.

JEANNE VALERIE - JEAN CLAUDE BRIALY — İşte yeni kuşağın iki sevimli siması daha. Jeanne Valérie bu yıl Roger Vadim'in rejisörlüğünde çevrilen «Les Liaisons Dangereuses» (Tehlikeli Alâkalar) filmiyle sinemaya intisabetmiş. Vadim, Fransız sinemasının gerçekten değerli bir oyuncu kazandığını söylüyor. Yirmi altı yaşındaki Jean Claude Brialy ise birkaç yıldan beri film çevirmekle beraber, şöhretini Claude Chabrol'ün «Le Beau Serge» (Yakışıklı Serge) ve «Yeğenler» filmlerine borçlu. Bilhassa sonuncu kordeledeki habis ruhlu genç rolü dramatik kabiliyetini ortaya koyuyor.

ANNETTE VADIM — Roger Vadim'in büyük iddialarla giriştiği «Tehlikeli Alâkalar», yukarıda fotoğrafı görülen şirin Jeanne Valérie ile birlikte Vadim'in cazibeli eşi Annette için de ciddî bir imtihan olacak. Annette Vadim «Tehlikeli Alâkalar» da, serseri ruhlu bir gencin ağına düşürmeye çalıştığı evli bir kadını temsil etmektedir. Anlaşılan Vadim, Annette'i Brigitte'in yolundan şöhrete götürmek fikrinde değildir.

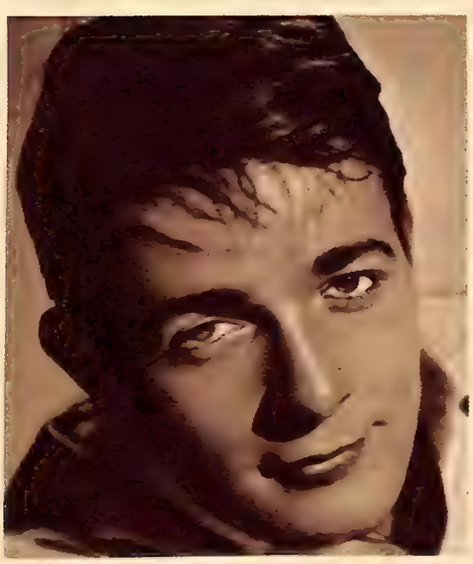

JACQUES CHARRIER — Brigitte Bardot'nun yakışıklı — ve ikinci — eşi Jacques Charrier yirmi iki yaşındadır. Bir müddet tiyatrolarda dekoratörlük yaptıktan sonra, Pascale Audret ile birlikte oynadığı «Anna Frank'ın Hâtıra Defteri» piyesinde Marcel Carné'nin dikkatini çekmiştir. Carné, Charrier'yi «Hilekârlar» adlı filmiyle ilk defa kamera karşısında denemiştir.

BERNADETTE LAFFONT — Yirmi iki yaşındaki bu esmer Fransız güzelini de perdede meşhur eden genç rejisör Claude Chabrol olmuştur. «Le Beau Serge» (Yakışıklı Serge) filminde iki erkeği birbirine düşüren hafifmeşrep kız rolü, Bernadette'i kısa zamanda tanıtmıştır. Aktris son Venedik Festivalinde gösterilen «A Double Tour» adlı filmde de başrolü oynuyor.

ALAIN DELON — Sevimli Alman yıldızı Romy Schneider'in nişanlısı Alain Delon, Fransız sinemasının en yakışıklı jönprömiyesidir. Yirmi dört yaşındadır, on yedi yaşında iken askere gitmiş, Çin Hindinde savaşmıştır. Türk sinema meraklıları, aktörü bu yıl Pascale Petit ve Mylène Demongeot ile birlikte çevirdiği «Faibles Femmes» (Zayıf Kadınlar) da seyredecekler.

İsimlerinizin Mânasını Biliyor musunuz?

Hayat mecmuasında intişar eden ve okuyucularımızın tekrar istedikleri isimlerin çıktığı sayılar: Behiç, Behice 55. Bekir 59. Belma 82. Fiken 59. Fikriye 2. Halûk 53. İsmail 48. Kadriye 72. Müjgân 51. Mihri 74. Mete 31. Özden 100. Saime 60. Sedat 67. Şeyma 77. Şükrü 85. Şaziment 19. Tuncay 63. Tülay 69. Turgay 85. Taylan 114. Yusuf 50.

Âdem +

Erkek, mert, yiğit, olgun, gayretli anlamlarına gelen Arapça erkek isimlerindendir. İsmin ilk adaşı, mukaddes din kitaplarının bahsettiği ve yeryüzündeki bütün insanların ceddi olan Hazreti Âdemdir. Din kitapları Âdemin şeytana uyduğu için Tanrı tarafından cennetten çıkarıldığını ve eşi Havva ile ayrı ayrı diyarlara indirildiğini, uzun bir ayrılıktan sonra buluşarak beraber yaşadıklarını ve bütün insanların onların neslinden geldiğini yazar. Ziya Paşa Terkibibend'inde kelimeyi şu mısralarında kullanmıştır:

«Âdem ana derler ki garezden ola sâlim,
Nefsinde dahi eyleye icrayı adâlet...»

Siraceddin +

Sirac, Arapçada kandil, mum, ışık anlamına gelir. Erkek ismi olan Siraceddin «dine ışık veren» demektir. Bu ismin adaşları arasında bulunan ve 1938 de vefat eden Mehmet Siraceddin muharrir ve öğretmen olarak tanınmıştır. «Çocuklarıma Hikâyeler» adlı eseri ve öğretim mesleğine ait basılmış kitapları vardır.

Nural +

«Kutsal ışık, ziya» anlamına gelen Arapça nur kelimesiyle yapılan erkek isimlerindendir. Nural, dilek ifade eden «nur-al, nurlu, parlak ol» mânasını taşır.

Şehsuvar +

Farsça «usta ve cesur binici» demektir. Bu erkek isminin adaşları arasında, tanınmış müzeci ve yazarlarımızdan Halûk Şehsuvaroğlu da bulunuyor. Şâir Nef'i, İkinci Osmanın katıldığı Lehistan Savaşının kazanılması üzerine genç hükümdara yazdığı bir kasidede bu kelimeyi kullanmıştı:

«Âferin ey rüzigârın şehsuvâr-ı safderi,
Arşa as şimdengeru tiğ-i Süreyya gevheri.»

Ülner +

Şan, şeref anlamındaki «ün» kelimesiyle, erkek, asker, cesur, kahraman anlamlarına gelen «er» kelimesinden teşkil edilmiş Öztürkçe kadın ve erkek isimlerindendir. «Şan, şeref sahibi, namlı insan» mânasına gelir.

+ İşaretli isimlerin mânaları okuyucularımız tarafından istenmiştir.

OKUYUCU MEKTUPLARI

Adanadan Bayan Mübeccel Özdoğan'a:

Roman kahramanları hayattan alınmış temsili tiplerdir. Bunlar müellifin hayalinde yaşarlar. Onları hayatta aramayınız ve okuduğunuz bir roman olduğunu unutmayınız.

■

Aydından Bay Adnan Dursun'a:

Bazı tipler insanlara antipatik gelir. Fakat bu gibi insanlarla bir arada bulunmak mecburiyeti hâsıl olursa, zamanla onlara karşı duygularımız normale döner, alışırız. Zayıfa yardım hissi her insanda vardır.

■

Adanada Hayat okuyucularından bir gence:

Saçların dökülmesinin, kepeklenmesinin muhtelif sebepleri vardır. Bunu ancak bir doktor muayene ile anlar. Tavsiyeleri tecrübe ile vakit geçirmek yanlış bir harekettir.

AÇIK TEŞEKKÜR

Hatay'a ilk giren Türk kuvvetlerinin komutanı Şükrü Kanadlı'nın o zaman emir subayı olan müteveffa amcası İhsan Atilla Eryaşa'ya ait 39 adet tarihî mahiyetteki fotoğraf ve kartpostalı Hayat arşivine hediye eden sayın Güngör Eryaşa'ya bu lûtufkârlığından dolayı alenen teşekkür ederiz.

Hayat Arşiv Servisi

İzmirden Bay Çagatay Öztürk e:

Şevket Rado'nun Ümit Dünyası, Eşref Saat isimli kitapları Doğan Kardeş Yayınları A. Ş. matbaasında bulunur. Sipariş verirseniz size göndeririz.

■

İstanbuldan Bay Safa Diker'e:

Hikâyenizi okuduk. Bu haliyle basılmasına imkân yoktur. Türkçeye çok çalışınız.

■

Ankaradan Bayan Sündüz Köprülü'ye:

1936 senesinin mayıs ayında cuma günleri 1, 8, 15, 22, 29 tarihlerine raslar.

■

Trabzondan Bay Yaşar Ahmetoğlu'na:

Ağaçlar suyu kökünden alır ve en ince dallarından yeşerirler. Kök su ve gıda almağa yarıyan ve ağaçları ayakta tutan organdır. Kalın dallar kalın kabuklarla örtülüdür, yeşeremezler. Camiler asırlarca dayanmaları için kubbeli olarak yapılmışlardır. Düz çatılar taşla yapılan inşaata pek müsait değildir. Çünkü ahşap malzeme kullanılmasını icabettirir ki bu yüzden binanın ömrü kısalır. Gazetelerde harfler tek tek toplanmaz. Dizgi makinesinin klavyesindeki harflere basılarak bir satır teşkil edilince, satır halinde dökülür ve satırlardan sahifeler teşkil edilerek kalıpları alınır, bu kalıplara tekrar maden dökülerek elde edilen erkek kalıp kazan tâbir edilen silindirlere bağlanarak baskıya geçilir.

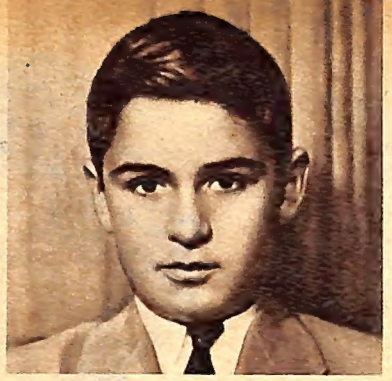

AMERİKADAN GÜNDE 30 MEKTUP ALAN TÜRK ÇOCUĞU

Photoplay Amerikan dergisinin eylül 1959 sayısında küçük bir ilân çıktı. İlânda bir Türk çocuğu, Amerikalı kardeşleriyle mektuplaşmak arzusunda olduğunu bildiriyordu. Bu ilân üzerine çocuğa mektuplar yağmıya başladı. Bunlar daha ziyade Türkiyeyi tanımak, öğrenmek hevesiyle dolu sualleri ihtiva etmekteydi. İlânı Amerikada alâka ile karşılanan bu Türk çocuğu, resmini gördüğünüz 14 yaşındaki Deniz İlgün'dür. Halen Kadıköy Marmara Kolejinin 8 inci sınıfına pek iyi derece ile geçmiştir. İki senedir üst üste iftihar listesinde bulunmaktadır. Hâlâ gelmeğe devam eden mektupların sayısı bugün 130 u aşmış durumdadır.

YENİ ÇIKAN KİTAPLAR

HER ANNENİN TEMEL DİREĞİ: Doğumdan itibaren her hususta kıymetli bilgiler, bebek bekliyen annelere tavsiyeler. Yazan: Dr. Ferhat Daniş Tanyeli. 64 sahife, 5 lira.

HERKESİN BİR DÜNYASI VAR: Yazan: Profesör Afet İnan. Kadın hakları, çocukluk hâtıraları, yurt gezileri ve Kayseri Şifaiyesi üzerine yazılar. Ankarada basılmıştır. 192 sahife, 10 lira.

SONU ve SESSİZ OYUN: Samuel Beckett'ten tercüme edenler: Berent Enç — Herman Saryan. (a) dergisi yayınları. 96 sahife, 5 lira.

Lünet

FENNİ GÖZLÜK MAĞAZASI

aradığınızı bulacağınız gözlükçüdür

(Mütehassıs teknisiyenimiz KOSTA)

Beyoğlu, Küçük Parmakkapı S. No. 12 (Kadri Han kapısı karşısı)

BİLMECE

SOLDAN SAĞA: 1: Zerkedilen çok kıymetli bir ilâç (telâffuzu gibi) — Okuyup yazması ve bilgisi olmıyan. 2: Adapazarı hattının ayrıldığı istasyon — Yabancılar — Alev. 3: Bütünlük — Ağu — Kir. 4: Tersi bağırsaklar — Kırmızı — Atatürkün yatı — İsim. 5: Yugoslav devlet şefi — Ulaştıran — Kuzu sesi — Kılıç. 6: Her insanda iki tane olan uzuv — Kolalı gömleklerin boyunlarına takılan parça — İncelik ve şıklık. 7: Rengi donuk — Şahısların gezmesine veya seyahatine mahsus — Tersi vazıyed et anlamında bir emir (iki kelime) — Rumelili vatandaşların çokça kullandıkları bir ünlem. 8: Tersi tamamiyle demektir — Geyik yetiştiren bir bölge — Tersi seyreğin aksi — Arap harflerinden birinin adı. 9: Eski Türk yurdu — Kirli — Hazır. 10: Taharri edilememek — Müfret (yeni terim) — Tersi garez.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1: Meyvasını toprak altında veren bir sebze — Uzak işareti. 2: Dullar — Arapçada ışık. 3: Mecazi mânada ekmek — Otlak. 4: İcra — Avun veya vakit geçir anlamında emir. 5: Çehre — Yunanistanın başşehri. 6: Kötülüğün tersi. 7: Tersi rüzgâr — Tersi iyi cins kovan mahsulü (iki kelime). 8: Kabilelik. 9: Bürüt değil — Bazı dinç ihtiyarlar böyle böyle yürür — Nota. 10: Tek ayak üstünde zıplıyarak. 11: Mutfaktaki bakır kapların en büyüğü — Bir cins çörek. 12: Ateşin fışkıran kısmı — Tersi insan derisi. 13: Yemekten sonra gelen tembellik — Beraber anlamına bir takı. 14: Emreden — İnce. 15: İtalyanın başşehrinde oturan. 16: Kamer — Solu (iki kelime). 17: Pederin kızkardeşi. 18: Beraber — Hayvani bir gıda ele geçiren. 19: Soyadı — Sebep olan (Arapça). 20: Örselemek.

GEÇEN HAFTAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜMÜ

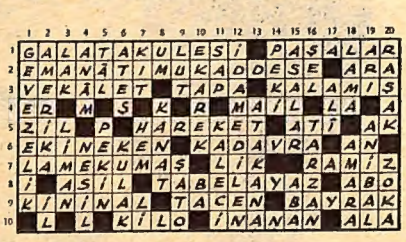

İsimlerinizin Mânasını Biliyor musunuz ?

Hayat mecmuasında intişar eden ve okuyucularımızın tekrar istedikleri isimlerin çıktığı sayılar: Behiç, Behice 55. Bekir 59. Belma 82. Fiken 59. Fikriye 2. Halûk 53. İsmail 48. Kadriye 72. Müjgân 51. Mihri 74. Mete 31. Özden 100. Saime 60. Sedat 67. Şeyma 77. Şükrü 85. Şaziment 19. Tuncay 63. Tülay 69. Turgay 85. Taylan 114. Yusuf 50.

Âdem +

Erkek, mert, yiğit, olgun, gayretli anlamlarına gelen Arapça erkek isimlerindendir. İsmin ilk adaşı, mukaddes din kitaplarının bahsettiği ve yeryüzündeki bütün insanların ceddi olan Hazreti Âdemdir. Din kitapları Âdemin şeytana uyduğu için Tanrı tarafından cennetten çıkarıldığını ve eşi Havva ile ayrı ayrı diyarlara indirildiğini, uzun bir ayrılıktan sonra buluşarak beraber yaşadıklarını ve bütün insanların onların neslinden geldiğini yazar. Ziya Paşa Terkibibend'inde kelimeyi şu mısralarında kullanmıştır:

«Âdem ana derler ki garezden ola sâlim,
Nefsinde dahi eyleye icrayı adâlet...»

Siraceddin +

Sirac, Arapçada kandil, mum, ışık anlamına gelir. Erkek ismi olan Siraceddin «dine ışık veren» demektir. Bu ismin adaşları arasında bulunan ve 1938 de vefat eden Mehmet Siraceddin muharrir ve öğretmen olarak tanınmıştır. «Çocuklarıma Hikâyeler» adlı eseri ve öğretim mesleğine ait basılmış kitapları vardır.

Nural +

«Kutsal ışık, ziya» anlamına gelen Arapça nur kelimesiyle yapılan erkek isimlerindendir. Nural, dilek ifade eden «nur-al, nurlu, parlak ol» mânasını taşır.

Şehsuvar +

Farsça «usta ve cesur binici» demektir. Bu erkek isminin adaşları arasında, tanınmış müzeci ve yazarlarımızdan Halûk Şehsuvaroğlu da bulunuyor. Şâir Nef'i, İkinci Osmanın katıldığı Lehistan Savaşının kazanılması üzerine genç hükümdara yazdığı bir kasidede bu kelimeyi kullanmıştı:

«Âferin ey rûzigârın şehsuvâr-ı safderi,
Arşa as şimdengeru tîğ-i Süreyya gevheri.»

Ülner +

Şan, şeref anlamındaki «ün» kelimesiyle, erkek, asker, cesur, kahraman anlamlarına gelen «er» kelimesinden teşkil edilmiş Öztürkçe kadın ve erkek isimlerindendir. «Şan, şeref sahibi, namlı insan» mânasına gelir.

+ İşaretli isimlerin mânaları okuyucularımız tarafından istenmiştir.

OKUYUCU MEKTUPLARI

Adanadan Bayan Mübeccel Özdoğan'a:

Roman kahramanları hayattan alınmış temsili tiplerdir. Bunlar müellifin hayalinde yaşarlar. Onları hayatta aramayınız ve okuduğunuz bir roman olduğunu unutmayınız.

■

Aydından Bay Adnan Dursun'a:

Bazı tipler insanlara antipatik gelir. Fakat bu gibi insanlarla bir arada bulunmak mecburiyeti hâsıl olursa, zamanla onlara karşı duygularımız normale döner, alışırız. Zayıfa yardım hissi her insanda vardır.

■

Adanada Hayat okuyucularından bir gence:

Saçların dökülmesinin, kepeklenmesinin muhtelif sebepleri vardır. Bunu ancak bir doktor muayene ile anlar. Tavsiyeleri tecrübe ile vakit geçirmek yanlış bir harekettir.

AÇIK TEŞEKKÜR

Hatay'a ilk giren Türk kuvvetlerinin komutanı Şükrü Kanadlı'nın o zaman emir subayı olan müteveffa amcası İhsan Atilla Eryaşa'ya ait 39 adet tarihi mahiyetteki fotoğraf ve kartpostalı Hayat arşivine hediye eden sayın Güngör Eryaşa'ya bu lûtufkârlığından dolayı alenen teşekkür ederiz.

Hayat Arşiv Servisi

İzmirden Bay Çagatay Öztürk e:

Şevket Rado'nun Ümit Dünyası, Eşref Saat isimli kitapları Doğan Kardeş Yayınları A. Ş. matbaasında bulunur. Sipariş verirseniz size göndeririz.

■

İstanbuldan Bay Safa Diker'e:

Hikâyenizi okuduk. Bu haliyle basılmasına imkân yoktur. Türkçeye çok çalışınız.

■

Ankaradan Bayan Sündüz Köprülü'ye:

1936 senesinin mayıs ayında cuma günleri 1, 8, 15, 22, 29 tarihlerine raslar.

■

Trabzondan Bay Yaşar Ahmetoğlu'na:

Ağaçlar suyu kökünden alır ve en ince dallarından yeşerirler. Kök su ve gıda almağa yarıyan ve ağaçları ayakta tutan organdır. Kalın dallar kalın kabuklarla örtülüdür, yeşeremezler. Camiler asırlarca dayanmaları için kubbeli olarak yapılmışlardır. Düz çatılar taşla yapılan inşaata pek müsait değildir. Çünkü ahşap malzeme kullanılmasını icabettirir ki bu yüzden binanın ömrü kısalır. Gazetelerde harfler tek tek toplanmaz. Dizgi makinesinin klavyesindeki harflere basılarak bir satır teşkil edilince, satır halinde dökülür ve satırlardan sahifeler teşkil edilerek kalıpları alınır, bu kalıplara tekrar maden dökülerek elde edilen erkek kalıp kazan tâbir edilen silindirlere bağlanarak baskıya geçilir.

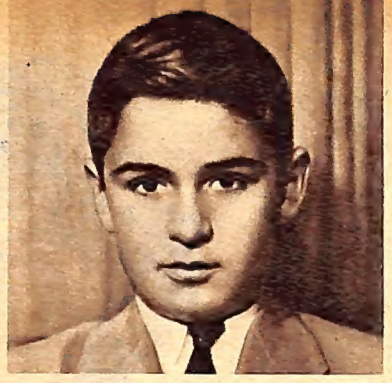

AMERİKADAN GÜNDE 30 MEKTUP ALAN TÜRK ÇOCUĞU

Photoplay Amerikan dergisinin eylül 1959 sayısında küçük bir ilân çıktı. İlânda bir Türk çocuğu, Amerikalı kardeşleriyle mektuplaşmak arzusunda olduğunu bildiriyordu. Bu ilân üzerine çocuğa mektuplar yağmıya başladı. Bunlar daha ziyade Türkiyeyi tanımak, öğrenmek hevesiyle dolu sualleri ihtiva etmekteydi. İlânı Amerikada alâka ile karşılanan bu Türk çocuğu, resmini gördüğünüz 14 yaşındaki Deniz İlgün'dür. Halen Kadıköy Marmara Kolejinin 8 inci sınıfına pek iyi derece ile geçmiştir. İki senedir üst üste iftihar listesinde bulunmaktadır. Hâlâ gelmeğe devam eden mektupların sayısı bugün 130 u aşmış durumdadır.

YENİ ÇIKAN KİTAPLAR

HER ANNENİN TEMEL DİREĞİ: Doğumdan itibaren her hususta kıymetli bilgiler, bebek bekliyen annelere tavsiyeler. Yazan: Dr. Ferhat Daniş Tanyeli. 64 sahife, 5 lira.

HERKESİN BİR DÜNYASI VAR: Yazan: Profesör Âfet İnan. Kadın hakları, çocukluk hâtıraları, yurt gezileri ve Kayseri Şifaiyesi üzerine yazılar. Ankarada basılmıştır. 192 sahife, 10 lira.

SONU ve SESSİZ OYUN: Samuel Beckett'ten tercüme edenler: Berent Enç — Herman Sarıyan. (a) dergisi yayınları. 96 sahife, 5 lira.

Lünet

FENNÎ GÖZLÜK MAĞAZASI

aradığınızı bulacağınız gözlükçüdür

(Mütehassıs teknisiyenimiz KOSTA)

Beyoğlu, Küçük Parmakkapı S. No. 12 (Kadri Han kapısı karşısı)

BİLMECE

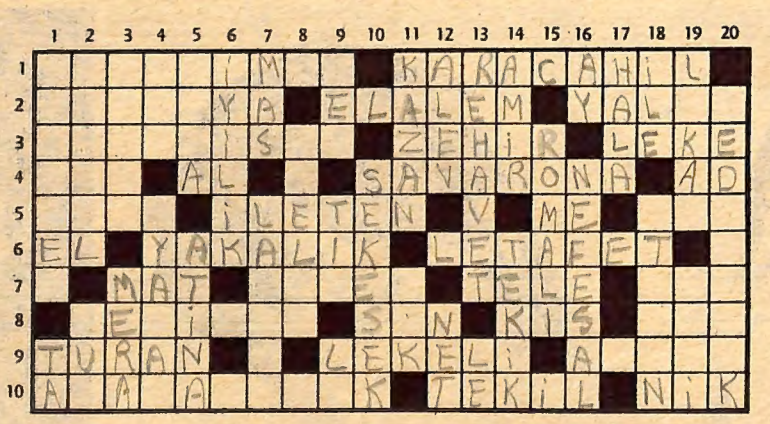

SOLDAN SAĞA: 1: Zerkedilen çok kıymetli bir ilâç (telâffuzu gibi) — Okuyup yazması ve bilgisi olmıyan. 2: Adapazarı hattının ayrıldığı istasyon — Yabancılar — Alev. 3: Bütünlük — Ağu — Kir. 4: Tersi bağırsaklar — Kırmızı — Atatürkün yatı — İsim. 5: Yugoslav devlet şefi — Ulaştıran — Kuzu sesi — Kılıç. 6: Her insanda iki tane olan uzuv — Kolalı gömleklerin boyunlarına takılan parça — İncelik ve şıklık. 7: Rengi donuk — Şahısların gezmesine veya seyahatine mahsus — Tersi vaziyed et anlamında bir emir (iki kelime) — Rumelili vatandaşların çokça kullandıkları bir ünlem. 8: Tersi tamamiyle demektir — Geyik yetiştiren bir bölge — Tersi seyreğin aksi — Arap harflerinden birinin adı. 9: Eski Türk yurdu — Kirli — Hazır. 10: Taharri edilememek — Müfret (yeni terim) — Tersi garez.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1: Meyvasını toprak altında veren bir sebze — Uzak işareti. 2: Dullar — Arapçada ışık. 3: Mecazi mânada ekmek — Otlak. 4: İcra — Avun veya vakit geçir anlamında emir. 5: Çehre — Yunanistanın başşehri. 6: Kötülüğün tersi. 7: Tersi rüzgâr — Tersi iyi cins kovan mahsulü (iki kelime). 8: Kabilelik. 9: Bürüt değil — Bazı dinç ihtiyarlar böyle böyle yürür — Nota. 10: Tek ayak üstünde zıplıyarak. 11: Mutfaktaki bakır kapların en büyüğü — Bir cins çörek. 12: Ateşin fışkıran kısmı — Tersi insan derisi. 13: Yemekten sonra gelen tembellik — Beraber anlamına bir takı. 14: Emreden — İnce. 15: İtalyanın başşehrinde oturan. 16: Kamer — Solu (iki kelime). 17: Pederin kızkardeşi. 18: Beraber — Hayvani bir gıda ele geçiren. 19: Soyadı — Sebep olan (Arapça). 20: Örselemek.

BİLMECE GEÇEN HAFTAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜMÜ

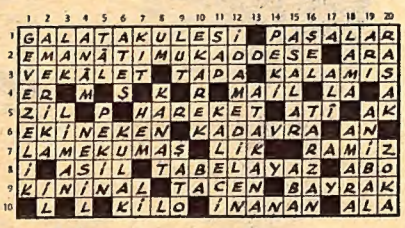

CAM ADAMLAR

ORHAN BÜYÜKDOĞAN

— Şişe mi oldun?

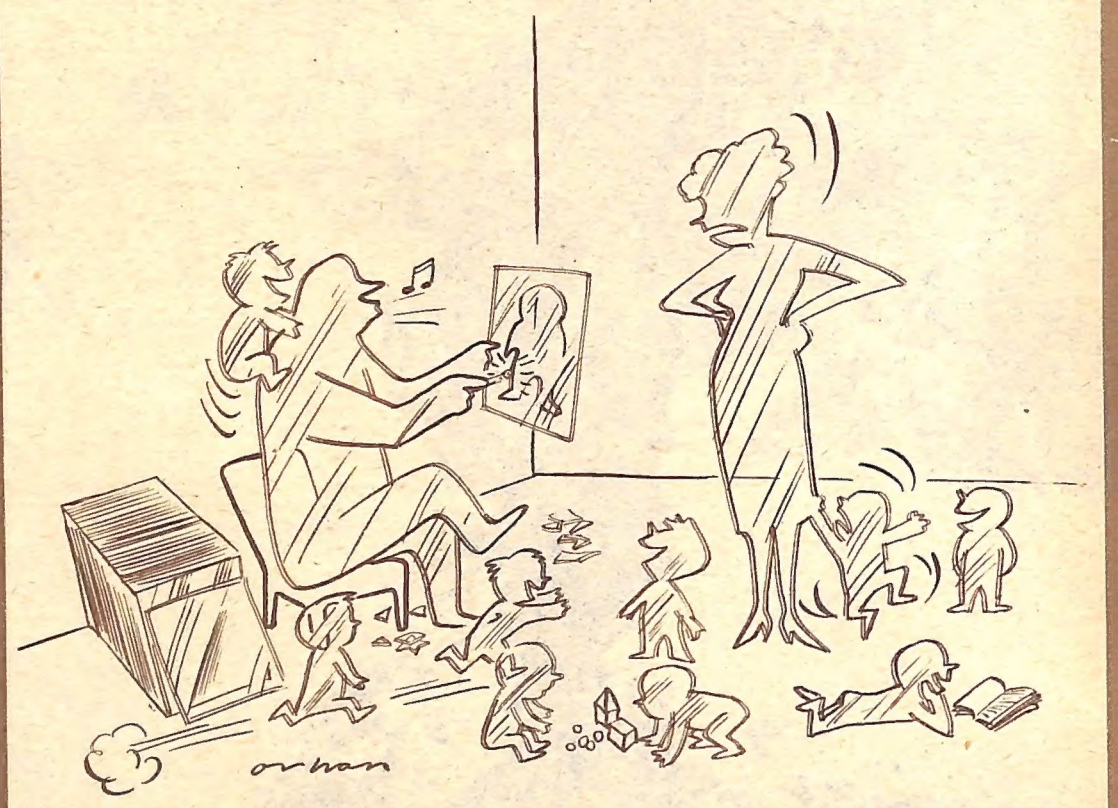

Bu sahifedeki karikatürlerin telif hakları HAYAT mecmuası tarafından satın alınmıştır.

MEMLEKET MANZARALARI SERİSİ : 6

DEFNE ŞELÂLELERİ

Hatay ilimizin merkezi Antakya'ya bağlı Harbiye bucağındadır. Rakımı üç yüz metre olan bir tepenin yamacındaki gözlerden çıkan sular, asırlık çınarların gölgelediği kayalardan döküle döküle yüzlerce şelâle meydana getirir. Burada koca çınarların çıkardığı sesle, ak köpüklü çağlayanların hırçın musikisi birbirine karışmıştır. Suların yer yer dinlenmesi, yer yer didişmesi köpük köpük, ta aşağılardaki Asi nehrine kadar devam eder.

FOTOĞRAF : BASIN - YAYIN